

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

VAN HET KRUIS NAAR HET KONINKRIJK

Deel 2

SAMENVATTING

Van het kruis naar het Koninkrijk is een fundamentencursus voor elke gelovige in Jesjoea (Jezus) de Zoon van God en Hem aanvaard heeft als zijn persoonlijke verlosser en Heiland.

Auteur: **Winand F. Breuer**

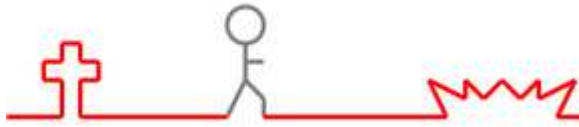
Laatste update: December 2017

Inhoud

DEEL 2.....	0
6. Inleiding	2
6.1 Het Evangelie van het Koninkrijk van God.....	3
6.2 Het Evangelie van Verlossing [Jesjoea] en Genade	4
7. Inleiding	13
7.1 Introductie van Gods verbonden.....	14
7.2 Kenmerken van Gods verbond(en).....	25
8. Inleiding	30
8.1 Continuïteit van het verbond(en)	31
8.2 Het verbond met Abraham.....	33
8.3 Het verbond met Mozes	35
8.4 Het verbond met David.....	38
8.5 Het (ver)nieuw(d)e verbond.....	40
9. Inleiding	44
9.1 Rav Sjaoel (de apostel Paulus).....	45
9.2 Want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade”	49
9.3 Zijt ook gij dood voor de wet	52
9.4 Gerechtigheid verkregen uit geloof.....	53
9.5 Christus is het einde der wet	54
9.6 Christus heeft ons vrijgemaakt van de wet	54
9.7 De wet aan het kruis genageld	55
9.8 Niet uit werken de wet	55
10 Inleiding	57
10.1 De geroepenen	57
10.2 Heiliging	58
10.3 Geënt op de edele Olijf.....	60
10.4 Geen tussenmuur	61
10.5 Eén kudde één Herder	62
10.6 Koning Josia vindt de (weg van de) Torah van God (terug).....	62
10.7 Van het kruis naar het Koninkrijk	63

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

6. Inleiding

Rom.5:12 “Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben”.

Een rechtvaardige is iemand die tot geloof gekomen is in de Zoon van God en het offer van Jesjoea, ter vergeving van zijn/haar zonden, geaccepteerd heeft. Het offer aan het kruis heeft de eeuwige zonde (=van God afgeweken) welke door Adam (=beeld van onze oude mens) door ongehoorzaamheid is veroorzaakt te niet gedaan.

2Kor.5:21 “Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, **opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem**”.

Door (Zijn) gerechtigheid te zijn door het geloof en genade ben je nu in staat om als rechtvaardige te leven, dat wil zeggen door in Zijn wil (= Zijn Gerechtigheid) in je leven toe te gaan passen. Een levensstijl die God voor Zijn kinderen in de Torah heeft laten opschrijven. Wie God liefheeft met heel zijn hart, zijn ziel en verstand kan niet wachten om net als Gods Zoon, Jesjoea, deze inzettingen van de Vader in gehoorzaamheid op te volgen.

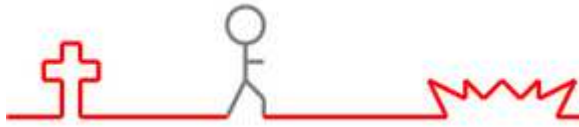
Joh.8:38 “Wat Ik gezien heb bij de Vader, spreek Ik; **zo doet ook gij, wat gij van uw vader gehoord hebt**”.

Opdat wij zouden worden **gerechtigheid Gods in Hem**. In de vorige les begonnen we met de tekst uit Mat.3 vers 15: “want aldus betaamt het **ons** alle gerechtigheid te vervullen”. We weten inmiddels dat het vervullen, het doen van gerechtigheid, eenvoudigweg het opvolgen is van Gods instructies, de Torah. Tevens is het leven in overeenstemming met Zijn Gerechtigheid de sleutel om het Koninkrijk van God binnen te gaan.

Vanuit de vorige vijf lessen stellen we vast dat Gerechtigheid;

- het opvolgen van Gods instructies is in overeenstemming met het onderwijs welke God in de Torah beschrijft. (eerste vijf boeken van O.T)
- Jesjoea zelf is, het doel waarnaar de Torah verwijst. Omdat Jesjoea De Messias is, is Hij ook Zelf de Torah vanwege letterlijke vervulling van de Torah, zoals de beloofde Messias. (zaad v.d. vrouw Gen.3)
- het onderwijs van Jesjoea dat vanuit de Torah kwam en dat Hij Zijn volgelingen waarschuwde voor leraren die valse leerstellingen brachten (Torah teksten hebben verdraaid en resulteert in tradities en religies).
- dat Jesjoea als zoon des mensen letterlijk gerechtigheid vervuld heeft door te wandelen in overeenstemming met de inzettingen welke in de Torah beschreven is.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

6.1 Het Evangelie van het Koninkrijk van God

In ons zoektocht naar Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid is het nu ook niet zo moeilijk meer om een antwoord te krijgen op de volgende drie vragen:

We zien dat de hele bediening van Jesjoea geënt was op het onderwijs en het toepassen van de Torah. De vraag die nu rijst is; wat is daar de reden van en waarom? Wat wilde Hij bereiken met Zijn discipelen, zijn volgelingen? Wat zouden de volgelingen van Hem vervolgens (ook) moeten doen?

Wat is de boodschap van het Evangelie, het Goede Nieuws, nu eigenlijk precies? Om een antwoord op deze vraag te krijgen moeten we terug gaan naar de aankondiging van Jesjoea voordat Hij met Zijn bediening, het onderwijzen en voordoen van wat in de Torah beschreven is begon te doen.

Mat.4:17 “Van toen aan begon Jesjoea te prediken en te zeggen: **Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen**”.

Mat.4:23 “En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde **het evangelie van het Koninkrijk**”

“Het Goede Nieuws”, al wat Jesjoea verkondigde is dus de boodschap van het **Evangelie van het Koninkrijk van God**. Al het onderwijs over de Torah, de Profeten en de Schriften, Zijn dagelijkse wandel, Zijn instructies, opdrachten, vergelijkingen, wonderen en tekenen etc. tot en met Zijn offer aan het kruis, de opstanding en het leven daarna, heeft betrekking op, en hebben betrekking op de verkondiging van Koninkrijk van God. Dit is **Het Evangelie**. Een ander (juiste) Evangelie dan dit is er niet.

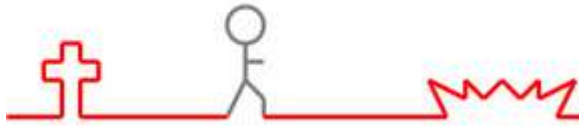
Gal.1:8 “Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, [u] een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt”!

Het is dus van groot belang om met 100% vast te stellen wat het Evangelie werkelijk is. En dat de boodschap die Jesjoea verkondigd heeft ook het Evangelie is dat wij horen, zodat wij op onze beurt ‘dit Evangelie’ weer aan onze naasten en ongelovigen kunnen doorgeven.

Met dit ‘Evangelie van het Koninkrijk van God’, komen we dan ook dichterbij het antwoord op onze vraag van Mat.6:33; “Zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid”. We weten nu wat ‘Zijn gerechtigheid’ inhoud. Om ook het Koninkrijk van God te kunnen vinden, deze te ervaren om vervolgens in te gaan, is het noodzakelijk om net als Jesjoea deze levensstijl van de Torah, de weg van gerechtigheid in je leven toe te gaan passen.

De weg van Gerechtigheid (levenswandel) zoals Jesjoea onderwees en voor deed is de weg naar Gods Koninkrijk.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Mat.5:20 “Want Ik zeg u: **Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der Schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan**”.

Mat.24:14 “**En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn**”.

Je zult je misschien afvragen: “Heb ik het evangelie van het Koninkrijk wel (volledig) gehoord” of “ik heb alleen het Evangelie van verlossing, bevrijding en genade gehoord.” Als het Evangelie van Genade je enige ervaring is, prijs God! Want in deze tien lessen over het fundament van het Evangelie van het Koninkrijk Gods, ook wel het Koninkrijk der Hemelen genoemd wordt je dit nu uitgelegd. Je zult zien en bemerken dat God door Zijn Zoon Jesjoea je nog veel meer te bieden heeft dan alleen genade.

6.2 Het Evangelie van Verlossing [Jesjoea] en Genade

Hoe zit het ook weer met het evangelie van genade? Het goede nieuws dat Jesjoea voor onze zonden gestorven is en dat een ieder door het geloof in Hem, verlossing en eeuwig leven ontvangt? Is dat dan een ander evangelie? Zijn er soms twee evangelies?

In het Nieuwe Testament wordt het woord ‘evangelie’ 103 keer genoemd. Vaak komt alleen het woordje ‘evangelie’ ter sprake, soms in combinatie met ‘Jezus Christus’. De evangelisten van het Nieuwe Testament verwezen dan altijd naar ‘Het Evangelie van het Koninkrijk van God’ zoals Jesjoea dat in Zijn bediening op aarde, ruim drie en een half jaar aan Zijn toehoorders verkondigde. Voor een ander evangelie of tweede evangelie werd uitdrukkelijk gewaarschuwd.

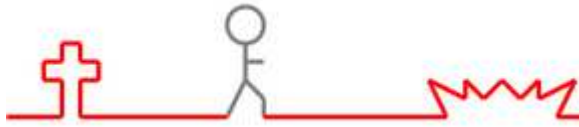
2Kor.11:4 “Want indien de eerste de beste een andere Jesjoea predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel.

Gal.1:6 “Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u **door de genade** van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander **evangelie**”.

Van de 103 vermeldingen wordt in drie daarvan melding gemaakt over een evangelie met betrekking tot genade. Ik zeg met nadruk ‘met betrekking tot’ omdat de Bijbel ons leert dat er maar één Evangelie is en dat is het Evangelie van het Koninkrijk van God.

Fil.1:7 “Zó van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van **het evangelie**, deelgenoten zijt van de mij **verleende genade**”.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Hand.20:24 “Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jesjoea ontvangen heb om het **evangelie der genade** Gods te betuigen”.

In Handelingen 20 vers 24 noemt Paulus het ‘evangelie der genade’ als een speciale bediening die hij van de Heer ontvangen heeft. **Daarna** (zie het volgende vers) refereert Paulus naar de prediking [evangelie] van het Koninkrijk die **vervolgens** door zijn metgezellen verkondigd worden.

Hand.20:25 En nu, zie, ik weet, dat gij allen, onder wie ik rondgereisd heb met de **prediking van het Koninkrijk**, mijn aangezicht niet meer zien zult

Het evangelie der genade is dus een deelboodschap van evangelisten die een bediening hebben in de frontlinie van Gods leger. Zij gaan voorop (de wereld in) om de ongelovigen te bereiken met de prediking van het ‘evangelie der genade’. Daarna is het de verantwoordelijkheid van de gemeente die hen hebben uitgestuurd om de pas bekeerden te onderwijzen in ‘het Evangelie van het Koninkrijk’.

Met andere woorden, ‘Het evangelie der genade’ maakt deel uit of is een onderdeel van ‘Het Evangelie van het Koninkrijk Gods’. Het evangelie der genade is dus niet het volledige evangelie. Dit is jammer, want vele gelovigen die Jesjoea als hun verlosser hebben aangenomen denken dat zij er zijn. Gered ja, maar het Koninkrijk van God ingaan? Daar is nog weinig of niets over gezegd. Een gemiste kans, dat deel van het leven in gerechtigheid dat God aan Zijn kinderen wil geven.

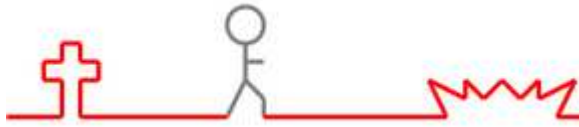
Het is daarom van belang om de volledige boodschap van het Evangelie van het Koninkrijk te horen en te ervaren. De volle waarheid maakt je echt vrij. Het ‘evangelie van genade’ noem ik dan ook voor het gemak de eerste fase.

De eerste fase

We hebben gezien dat de loopbaan van Paulus een speciale bediening was, namelijk het pionieren in de frontlinie van het leger van God. Soms met gevaar voor eigen leven en regelmatig gevangen genomen. In zijn boodschap kwam hij dan ook niet verder dan met de verkondiging van Jesjoea (verlossing) en genade. Het overige van de volledige boodschap liet hij over aan zijn mede apostelen. (*Hand.20:25*)

Wat er in deze eerste fase van het Goede Nieuws gebeurde weten we allemaal. Een gelovige in Jesjoea zei eens tegen mij, nadat hij het evangelie van genade in 10 minuten aan mij verteld had: ‘je hoeft alleen maar **‘ja’** tegen Jesjoea te zeggen en je bent behouden”. Dat heb ik dus gedaan, één woord bestaande uit twee letters (met mijn hart) een uitgesproken ‘JA’, met weinig woorden maar de impact was enorm. Wat er toen gebeurde is ons allen bekend. Jesjoea legt deze gebeurtenis als volgt uit.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Joh.3:3 “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij **iemand wederom geboren wordt**, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien”.

Door Jesjoea te accepteren als mijn persoonlijke Verlosser en Heiland was ik opnieuw geboren, een ervaring die ik iedereen kan aanbevelen. Zeg maar ‘JA’ tegen Jesjoea en laat Hem in je hart komen. In mijn nieuwe leven dat ik van God ontving was ik in staat om Gods Koninkrijk te zien, te zoeken, te vinden en op een dag ook daadwerkelijk in te gaan.

Er wordt wel eens gezegd ‘genade alleen’ of ‘het is alleen maar genade’. Zonder meer is genade het antwoord dat God geeft op ons geloof in Jesjoea. Door Gods genade zijn we gered en behouden. Maar leerstellingen die zeggen dat ‘genade alleen’ genoeg is, kan ik in de Bijbel niet terug vinden. Het advies van Jesjoea gaat dan ook, net als het Evangelie van het Koninkrijk verder dan de boodschap van genade alleen.

De tweede fase

Eenmaal tot geloof gekomen en gerechtvaardigd door Gods genade volgt de volgende fase:

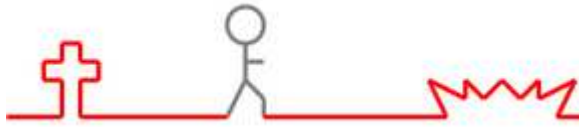
Joh.3:5 “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij **iemand geboren wordt uit water en Geest**, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan”.

Met klem (voorwaar) zegt Jesjoea hier dat er als het ware een tweede geboorte moet plaats vinden. Ook deze geboorte zal een verandering in je leven teweeg brengen. Ook deze geboorte zal voorafgaand van een keuze, ‘JA’ Heer ik wil U volgen in water (=Woord) en geest. Het verschil is echter dat men geen genade ontvangt (die heb je al), maar dat je het Koninkrijk van God gaat ervaren en binnengaat. En dat komt overeen met het Evangelie van het Koninkrijk.

Opmerking: geboren worden uit water is niet de doop in water. Uit water kan je niet opnieuw geboren worden. In de vorige lessen over het Woord (het Bijbelse Water) hebben we kunnen opmerken dat er een tweede stap (keuze) nodig is om te leven volgens Gods Torah (Zijn Woord). We hebben ook gelezen dat God hiervoor een (ver)nieuw(d) verbond heeft ingesteld dat door Zijn Geest wordt bewerkstelligd.

Jer.31:31-34 “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vadersen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN. **Maar dít is het verbond**, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: **Ik zal mijn Torah [Levend Water] in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven**, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken”.

Vele gelovigen komen niet toe aan de volgende (tweede) fase. Aan de ene kant wordt het hun niet geleerd aan de andere kant wil men het ook niet en blijven net als het voormalige volk van God dat God uit de macht van de Farao gered heeft, rond dwalen in de eerste fase, een leven uit genade. Volledig afhankelijk van wonderen en tekenen. Terwijl het beloofde land (het Koninkrijk van God) veel meer te bieden heeft. Daar zijn wonderen en tekenen niet meer nodig, want dan leef je niet in de genade- maar in de zegen van God en die is daar overvloedig aanwezig. Het leven in de zegen is van een veel hoger niveau dan het leven uit genade. (In de volgende twee lessen zullen we hier verder op ingaan.)

Na de eerste fase

Rom.4:16 “Daarom is het (alles) uit geloof, opdat het zou zijn naar genade, en dus de belofte zou gelden voor al het nageslacht, niet alleen voor wie uit de wet, maar ook voor wie uit het geloof van Abraham zijn, die de vader van ons allen is”.

Niet genade alleen, maar geloof heeft je behouden, in overeenstemming met de belofte, in het verbond dat Abraham met God is overeengekomen. Ook over dit verbond zullen we in de volgende twee lessen dieper op ingaan. Je zult dan gaan zien dat je door je wedergeboorte deel uitmaakt van hetzelfde verbond van Abraham. En dat je aanspraak kan maken op de belofte welke beschreven is in dat verbond. Want dat verbond is een eeuwig en altoos durend verbond, vandaag nog zeer actueel.

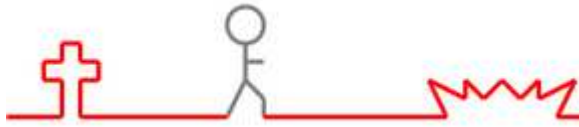
Nu is het van belang dat je weet wie je bent nadat je de eerste fase van wedergeboorte hebt ervaren. Dat je net als Abraham weet wat de belofte is die God aan hem gegeven heeft. En dat je daarna voor de keus staat om de tweede fase van je geloof en levenswandel in te gaan. Een levenswandel in gerechtigheid zoals we die in les drie hebben behandeld. Dit staat ook in een verbond met God opgeschreven. Om deze weg in te slaan moet je verdergaan en de fase van genade achter je laten.

Vorbij het Kruis.

Jesjoea is van het kruis gehaald, begraven en op de derde dag opgestaan. Hij leeft, halleluja! **Voor een wedergeboren persoon is het kruis verleden tijd.** Zijn zonden zijn met het kruis vergaan, het is er niet meer. Het wordt dus hoog tijd om van het kruis weg te gaan en te leven in de opstandingkracht van onze Heer Jesjoea.

Naar mijns inziens worden gelovigen te vaak en te veel herinnerd aan het kruis. Daar waar hun oude leven weggedaan is. Na 10, 20 jaar en misschien wel langer blijven zij om het kruis dwalen alsof zij niet weten dat er ook een opstandingleven is, een levensstijl volgens Gods Gerechtigheid [de Torah]. (Misschien weten zij dat in werkelijkheid ook niet, omdat het hun nooit verteld is.) Het leven volgens deze gerechtigheid is nodig om in het Koninkrijk van God te kunnen leven.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Het kruis betekent ‘dood’, maar het opstandingleven in Hem is leven in overvloed, gezondheid, bescherming, vrede, liefde, enz. De beloften van God zijn vele malen groter dan we denken of beseffen. We lezen erover in Zijn Woord, maar we ervaren het niet altijd. Dit komt omdat we elke keer weer terugkeren naar het kruis en niet ingaan in Zijn Gerechtigheid, de belofte van leven en overvloed.

In de Bijbel wordt melding gemaakt van een volk, die op deze wijze nooit het Koninkrijk van God (het beloofde land) is binnengegaan.

Ook zij werden steeds herinnerd aan het kruis, het hout [de deurposten is het beeld van het kruis] waarop het bloed van het geslachte lam aangebracht moest worden, in de avond voor de grote uittocht. Dit hout bevond zich nog steeds in Egypte. Hun gedachte was bij dat hout [hun wonen en leven] in Egypte. Maar God had hen een belofte gegeven dat in Zijn verbond vastgelegd was. Helaas zijn zij daar niet op ingegaan en hebben vervolgens het beloofde land nooit gezien. Zij begrepen niet wat hun status was om vrijgekocht te zijn en verlost te zijn van Egypte (het beeld van de zondige wereld).

Het is duidelijk dat het huidige volk van God, de in de Messias gelovende Joden en de niet-Joden gelovigen, een reis voor de boeg hebben. God heeft daar alle instructies voor gegeven. Deze liggen klaar om opgevolgd en toegepast te worden. Paulus noemt deze reis een wedloop omdat er haast bij geboden is. En vandaag anno 2008 is deze haast nog groter en belangrijker vanwege de beschikbare tijd die nog rest.

Heb.12:1 “Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt”.

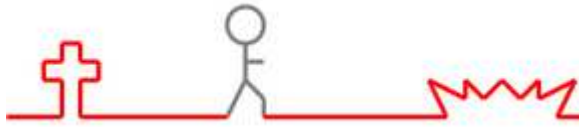
Fil.2:16 “Het woord des levens [de Torah] vasthoudende, mij ten roem tegen de dag van Christus, dat ik niet vruchteloos (mijn wedloop) gelopen, noch vruchteloos mij ingespannen heb”.

Voordat je die wedloop gaat lopen en daadwerkelijk een keuze gaat maken om Gods gerechtigheid in je leven toe te gaan passen (om de tweede fase in te gaan om het Koninkrijk van God in te gaan) willen we nog een moment stilstaan bij je huidige status en om daarna niet meer achterom naar het kruis te kijken.

Luc.9:62 “Jesjoea zeide [tot hem]: Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods”.

Het is dus van belang te weten wie je (nu) bent in Christus om vervolgens niet meer naar het verleden te kijken. En vooral niet naar het kruis. Een wedergeboren persoon is een nieuwe schepping en geen zondaar meer, dat zijn/haar doel niet missen zal. Je doel in Christus is om dit (nieuwe) doel te raken.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

De verlost en

Jes.53:6 “Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de HERE heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen”.

Jes.53:10 “Maar het behaagde de HERE hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen des HEREN zal door zijn hand voortgang hebben”

Jesjoea was ons offer!

- Hij was onze zonde offer.
- Hij stierf voor ons voor eens en altijd.
- Hij heeft alles volbracht. Ten behoeve van onze verlossing en bevrijding.

Wie terug gaat naar het kruis maakt de kruisiging van Christus tot een bespotting, omdat zij Hem opnieuw kruisigen. Een wedergeborene gelovige kan dus niet terug naar het Kruis. Er blijft maar één mogelijkheid over en dat is verder trekken naar de volgende geboortefase.

Heb.6:4-6 “Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de heilige Geest, en het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben, en daarna afgefallen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen, daar zij wat hen betreft de Zoon van God opnieuw kruisigen en tot een bespotting maken”.

Wat als?

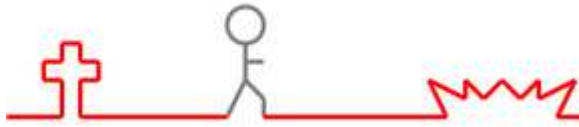
1Joh.2:1 “Mijn kinderkens [Gelovigen]], dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld”.

Wat als het mis gaat, en een gelovige toch (per ongeluk) zondigt. Dan is Jesjoea in staat om onze zonde weg te bidden. Let op: ook Hij gaat niet terug naar het kruis. Daarom is het noodzaak om zo spoedig mogelijk naar de tweede geboortefase te gaan en te leven en te wandelen onder Zijn gerechtigheid.

De rechtvaardigen

Rom.5:1-2 “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods”.

Rom.8:1 “Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn”.

Door het (blijvend) geloof in Hem zegt God dat wij gerechtvaardigd zijn. Zolang dit geloof in ons is, zal de genade van God ook over ons zijn.

De vrijgekochte

1Pet.1:18-19 “...wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam”.

We leven niet meer onder het juk van de tegenstander. Jesjoea heeft ons gekocht en betaald. We zijn nu van Hem.

De geredde

Tit.3:5 “...heeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de heilige Geest”.

Zijn naam is Jesjoea, hetgeen betekend ‘Redder’ of ‘Verlosser’.

De verzoenden (met God)

Rom.5:10-11 “Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft; en dat niet alleen, maar wij roemen zelfs in God door onze Here Jezus [Christus], door wie wij nu de verzoening ontvangen hebben”.

Wij zijn niet meer alleen. God is met ons.

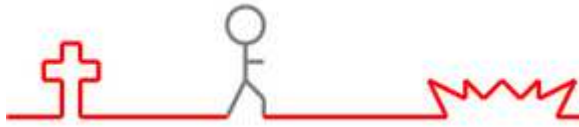
De status van een rechtvaardige

Een rechtvaardige is vaak meer dan hij of zij denkt.

Rom.5:19 “Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden”.

2Kor.5:21 “Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem”.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Alleen God kan iemand rechtvaardig verklaren. Met andere woorden, God zal nooit iemand als rechtvaardige verklaren tenzij het werkelijk zo is. Jesjoea is De Rechtvaardige en als wij in Christus zijn, zijn wij ook rechtvaardigt.

God verklaart ons rechtvaardig. Dit is onze identiteit in Christus. Wij zijn niet langer zondaren meer. We zijn rechtvaardige mensen. Deze identiteit, als gerechtvaardigd is een genadegave van onze Vader. Hij heeft ons totaal nieuw gemaakt. We behoren tot een nieuwe constitutie met een nieuwe grondwet. Of anders gezegd: Het Koninkrijk van God waarin Zijn Gerechtigheid (Torah) de levensstijl van het volk is.

Col.2:10 “en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht”.

Col.2:11-12 “In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt”.

Paulus leert ons niet dat wij in Christus gerechtvaardigd zullen worden. We zijn rechtvaardig. Wij zijn compleet (volheid) in Hem, dat is nu! Het maakt niet uit wat je voelt, denkt of ervaart. Als je een gelovige bent dan ben je volmaakt in Christus. Hij is nu jouw wijsheid, jouw gerechtigheid, jouw heiliging (apart gezet voor God). God de vader ziet Zijn Zoon in jou.

In de volgende geboortefase zul je deze eigenschappen meer en meer ervaren, het zal deel gaan uitmaken van je levenswandel. Dat is de reden waarom we hierin onderwezen moeten worden. Maar dat maakt geen verschil met het feit dat je geen zondaar meer bent. Paulus zegt, ‘Je bent niet meer in Adam, je bent nu in Christus’. In Hem is geheel geen zonde. Wat waar is in Hem is (nu) ook waar in jou.

Een gelovige is niet een persoon alleen wiens zonde vergeven is, die de Heilige Geest ontvangt, die naar de Hemel gaat, en een nieuwe schepping is. Een gelovige is iemand geworden die hij/zij daarvoor niet was. De identiteit van een gelovige is een heilige, een kind van God.

Het werk van Jesjoea was compleet en volmaakt. AMEN

En wat nu?

Heb.4:9-10 “Er blijft dus een sjabbatsrust voor het volk van God. Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne. Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen”.

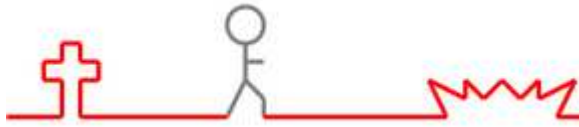

Wat betekent dit in de praktijk? Dit betekent niet dat een ongelovige door wedergeboorte en vervolgens gerechtvaardigd nu eindelijk kan gaan uitrusten en geen verplichtingen meer heeft. Het betekent ook niet dat je bent “vrijgekocht van de wet” en geen verantwoordelijkheden meer hebt. Wie een bakker is geworden zit ook niet de hele dag Nintendo te spelen. Een bakker bakt brood, Een schilder schildert, zo doet een rechtvaardige gerechtigheid. Laten we er ernst mee maken om Gods Gerechtigheid te doen.

De Ampified Bijbel zegt het zo:

“Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn Gerechtigheid en doe de dingen van God op de wijze zoals God het doet”. (Mat.6:33)

7. Inleiding

Vandaag de dag worden afspraken tussen twee of meerdere partijen in een contract vastgelegd. Er zijn verschillende contracten met verschillende condities waaraan de partijen zich houden en waarbij de partijen gebruik kunnen maken van elkaars diensten. Als wij over Gods Woord praten dan spreken we ook vaak over het Verbond van God.

Zonder het te weten is een pas wedergeboren gelovige die Jesjoea aangenomen heeft, een vrucht en het resultaat van een verbond dat God ooit met één van onze geloofsvaders gesloten heeft. Dit was het verbond dat God met Abraham had opgesteld. Ons bestaan in Christus hebben we dus te danken aan afspraken die God met Abraham sloot.

Zelfs de komst van Jesjoea op aarde is door God beloofd en in een verbond vastgelegd. In één van de vorige lessen hebben we gesproken over de Torah als **Gods Gerechtigheid, dat wil zeggen een levensstijl in overeenstemming met Gods instructies die in één van de verbonden welke in de Torah staan opgeschreven**. In deze les gaan we de Torah vanuit een ander perspectief zien, namelijk als een of meerdere verbonden die God De Vader met Zijn kinderen heeft.

Wie het Verbond van God ondertekent (accepteert) zal zich aan de regels van dat verbond dienen te houden (dat is wederzijds). Elk verbonds-gelovige ontvangt daarmee de beloften en diensten (zegen) die God in dat verbond afgesproken en opgetekend heeft. Een verbond wordt vaak bekrachtigd met een teken. In de zakenwereld is dat vaak een handtekening en/of een betaling van een som geld. **Bij de verbonden van God zijn er ook tekenen (bekrachtiging van het verbond) waarmee het verbond in werking wordt gezet.**

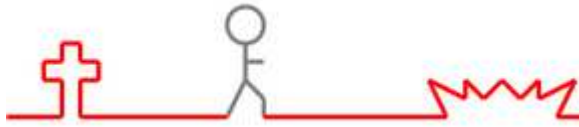
In één van de vorige lessen hebben we ook gezien dat Jesjoea zich hield aan de Torah. In deze en de volgende les zal duidelijke worden welk(e) verbond(en) dat is/zijn, welke verbondsafspraken Hij aan Zijn volgelingen leerde, zodat ook wij Zijn voorbeeld kunnen volgen en een verbond met God aangaan. De keuze is aan jou, blijf je een gelovige (op zich een goede keuze) of wordt je een discipel.

Joh.8:31-32 Jesjoea dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

Joh.8:28 "Jesjoea dan zeide: Wanneer gij de Zoon des mensen verhoogd hebt, zult gij inzien, dat Ik het ben en niets uit Mijzelf doe, doch dat Ik dit spreek, gelijk de Vader Mij geleerd heeft".

Overeenkomstig de afspraken van het verbond dat God aan Mozes gaf (De Torah) ging Jesjoea op de sjabbatdag naar de synagoge om van Zijn Vader te leren.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Luc.4:16 “En hij kwam te Nazaret, waar Hij opgevoed was, en Hij ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen”.

Joh.8:38 “Wat Ik gezien heb bij de Vader, spreek Ik; zo doet ook gij, wat gij van uw vader gehoord hebt”.

Wat Gij van de Vader gehoord hebt

Jesjoea zegt dat we behoren te doen wat Zijn Vader gezegd heeft.

In deze les zullen we gaan ontdekken dat het Plan van God die De Vader voor Zijn kinderen heeft, onder andere voor eeuwig zijn vastgelegd en opgeschreven in meerdere verbonden. **Daarom is het zo belangrijk om te weten dat Het Verbond(en) van God eeuwig is/zijn zoals God eeuwig is en dat deze niet door God verbroken kan worden.** Er is ook werkelijk niets wat ons kan scheiden van de liefde van Christus, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods. Mocht het verbond toch verbroken worden, dan zal dit dan ook niet aan de kant van God liggen.

In de volgende les gaan we dieper in op de werking van Het Verbond. Wij gaan dan begrijpen dat leven in overeenstemming met Zijn Gerechtigheid in het Koninkrijk der Hemelen (Gods), een leven is onder Het Verbond van God. Discipelen van het Koninkrijk gaan ontdekken dat hun relatie met God een Verbondsrelatie is. Maar eerst zullen we Het Verbond of verbonden die God in het leven geroepen heeft bespreken. Dit is nodig om te weten hoe de relatie tussen God en Zijn kinderen in een verbond is vastgelegd.

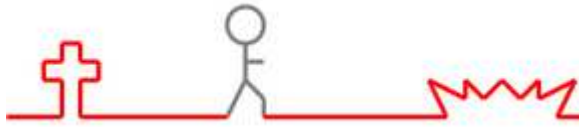
We hebben al eerder gezien, bijvoorbeeld in het gesprek van Jesjoea met Nicodemus dat er een tweede fase in de persoon van de gelovige komt. Velen zijn er geroepen, maar weinig uitverkoren. Er zijn vele gelovigen, maar weinig discipelen. Wat ik daarmee wil zeggen is dit: het geloofsleven na de (eerste) bekering is niet het doel. God heeft voor je nieuwe levenswandel nog meer in petto. Hij is een Verbond God en wil ook een verbond met jou sluiten. Zo word je dan een discipel van het Koninkrijk van God. (Mat.13:52)

7.1 Introductie van Gods verbonden

Vaak spreken we over het nieuwe verbond en/of het oude verbond. Wat betekent dat? Is dat terecht? En wat is daarvan in het leven van een gelovige terechtgekomen? Realiseer je je, dat je een verbondskind van God bent met rechten en plichten? Of ben je op dit moment alleen een geloofskind van Hem? Wat is het verschil? Kom je je afspraken (nog) na die in het verbond staan opgeschreven? Allemaal vragen waar je in de komende twee lessen een antwoord op zult krijgen.

- Waarom en welke verbonden worden in de Bijbel genoemd?
- Hoe belangrijk zijn de verbonden voor het volk van God?

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

- De beperkte kennis van Gods verbond(en) in de kerk/gemeente.
- Het gebrek (niet aanwezig) van Gods verbond(en) in de kerk/gemeente.

Er zijn ook algemene vragen voor zowel de geroepenen als het uitverkoren volk van God. Net als in de vorige les zien we twee elementen die elkaar opvolgen nog sterker in de verbonden terugkomen. We hebben de volgende stellingen:

1. Er is een geroepen volk, zij die tot geloof gekomen zijn.
2. Er is een uitverkoren volk, de volgelingen (van het Woord) of discipelen

Het verbond in het hof van Eden

Gen.1:26-28 “En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt”.

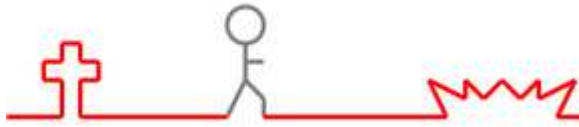
Gen.2:15-17 “En de HERE God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren. En de HERE God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven”.

Over het verbond (gebod) dat God met Adam had gesloten, kunnen we vandaag zeggen dat de mens (Adam) het verbond verbroken heeft. Adam heeft zich niet aan de afspraak van het verbond gehouden. En de heerschappij over de aarde heeft Adam door zijn ongehoorzaamheid aan de tegenstander weggegeven. “want zij is mij overgegeven” (Lucas 4;5)

Een nieuw verbond met Adam

Gen.3:14-19 “Daarop zeide de HERE God tot de slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft. **En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.** Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren en naar uw man zal uw begeerte uitgaan, en hij zal over u heersen. En tot de mens zeide Hij: Omdat gij naar uw vrouw hebt geluisterd en van de boom gegeten, waarvan Ik u geboden had: Gij zult daarvan niet eten, is de aardbodem om uwentwil vervloekt; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft, en doornen en distelen zal hij u voortbrengen, en gij zult het gewas des velds eten; in het

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren”.

Door de ongehoorzaamheid van Adam is de belofte van het verbond in het hof van Eden (het eeuwig leven) veranderd in een vloek (gij zult sterven). We zien hier de basisprincipes van de werking van elk overeengekomen verbond. Deze is afhankelijk van het onderwerp waar het verbond voor is opgemaakt. Als je aan het verbond houdt ontvang je de voordelen en de zegen ervan. Wanneer je deze verbreekt, dan ontvang je het tegengestelde. In het bovengenoemde voorbeeld het tegengestelde van leven.

We zien hier tevens **twee belangrijke aspecten van een Verbond**.

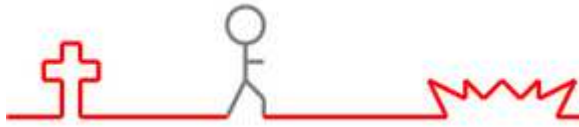
1. Het verbond (in het hof van Eden) wordt **gecontinueerd**. In het vernieuwde verbond met Adam is het onderwerp nog steeds leven, weliswaar onder moeilijke omstandigheden.
2. Adam stierf (geestelijk) en daarom moest het verbond **vernieuwd** (aangepast) worden. God belooft de komst van de Messias om alles weer te herstellen.

Het verbond met Noach

Gen.8:21-22 “Toen de **HERE** de liefelijke reuk rook, zeide de **HERE** bij Zichzelf: Ik zal de aardbodem niet weer vervloeken om de mens, omdat het voortbrengsel van des mensen hart boos is van zijn jeugd aan, en Ik zal al wat leeft niet weer slaan, zoals Ik gedaan heb. Voortaan zullen, zolang de aarde bestaat, zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht, niet ophouden”.

Gen.9:1-19 “En God zegende Noach en zijn zonen en zeide tot hen: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de aarde. En de vrees en de schrik voor u zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, al wat zich op de aardbodem roert en alle vissen der zee; in uw hand zijn zij gegeven. Alles wat zich roert, wat leeft, zal u tot spijze zijn; Ik heb het u alles gegeven evenals het groene kruid. Alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten. En waarlijk, Ik zal uw eigen bloed eisen; van al het gedierte zal Ik het eisen en van de mensen onderling zal Ik het leven des mensen eisen. Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden, want naar het beeld Gods heeft Hij de mens gemaakt. En gij, weest vruchtbaar en wordt talrijk, wemelt op de aarde, ja, wordt talrijk daarop. En God zeide tot Noach en tot zijn zonen met hem: Zie, **Ik richt mijn verbond op met u en met uw nageslacht, en met alle levende wezens die bij u zijn: het gevogelte, het vee en het wild gedierte der aarde bij u, allen, die uit de ark gegaan zijn, alle gedierte der aarde. Ik dan richt mijn verbond met u op, dat voortaan niets dat leeft, meer door de wateren van de zondvloed zal worden uitgeroeid, en dat er geen zondvloed meer wezen zal, om de aarde te verderven. En God zeide: Dit is het teken van het**

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

verbond, dat Ik geef tussen Mij en u en alle levende wezens, die bij u zijn, voor alle volgende geslachten: mijn boog stel Ik in de wolken, opdat die tot een teken zij van het verbond tussen Mij en de aarde. Wanneer Ik dan wolken over de aarde breng en de boog in de wolken verschijnt, zal Ik mijn verbond gedenken, dat tussen Mij en u en alle levende wezens van alle vlees bestaat, zodat de wateren niet weer tot een vloed zullen worden om al wat leeft te verderven. Als de boog in de wolken is, dan zal Ik hem zien, zodat Ik mijn eeuwig verbond gedenk tussen God en alle levende wezens van alle vlees, dat op aarde is. En God zeide tot Noach: Dit is het teken van het verbond, dat Ik heb opgericht tussen Mij en al wat op de aarde leeft”.

Ook in het verbond dat God met Noach heeft opgesteld zien we een voortzetting van het verbond met Adam: **“En gij, weest vruchtbaar en wordt talrijk, wemelt op de aarde, ja, wordt talrijk daarop”.**

Vanwege de goede daad van Noach (de liefelijke reuk, geur, offer) is de vervloeking over de aarde gedeeltelijk weggenomen. De zegen van God kwam weer terug. Ook nu weer, zien we dat het verbond vernieuwd is. Er zijn nieuwe gunsten, maar ook nieuwe voorwaarden in het verbond opgenomen: “Alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten”.

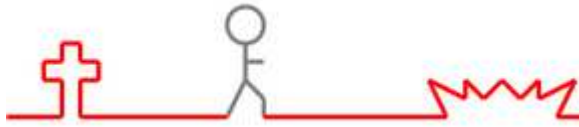
Het verbond van Noach is dus een voortzetting van het verbond van Adam. Bij beiden gaat het over de voortgang en het leven op aarde. Het verbond van Adam werkt nog steeds omdat het een **eeuwig verbond** is. God is immers eeuwig en kan Zijn Woord niet verbreken. **Continuïteit** is één van de belangrijkste kenmerken van de verbonden die God de Vader opgesteld heeft. Telkens als er een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis met Gods kinderen gebeurt wordt het verbond **verbeterd en vernieuwd**. Het Verbond van God groeit als het ware naar betere omstandigheden die op dat moment spelen.

Het verbond met Abraham

*Gen.12:1-3 “De HERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar **het land**, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een **groot volk** maken, en **u zegenen**, en uw **naam groot maken**, en gij zult **tot een zegen zijn**. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden”.*

Gen.15 “Hierna kwam het woord des HEREN tot Abram in een gezicht: Vrees niet, Abram, Ik ben uw schild; uw loon zal zeer groot zijn. En Abram zeide: Here HERE, wat zult Gij mij geven, daar ik kinderloos heenga en de bezitter van mijn huis, dat zal deze Damascener Eliëzer zijn. En Abram zeide: Zie, mij hebt Gij geen nakroost gegeven, en nu moet een onderhorige mijn erfgenaam zijn. En zie, het woord des HEREN kwam tot hem: Deze zal uw erfgenaam niet zijn, maar uw lijfelijke zoon, die zal uw erfgenaam zijn. Toen leidde Hij hem naar buiten, en zeide: Zie toch op naar de hemel en tel de

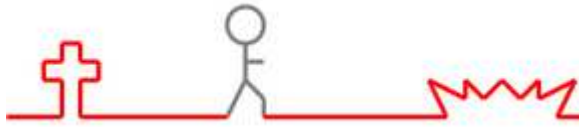
Van het Kruis naar het Koninkrijk.

sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw nageslacht zijn. En hij geloofde in de HERE, en Hij rekende het hem toe als gerechtigheid. En Hij zeide tot hem: Ik ben de HERE, die u uit Ur der Chaldeeën heb geleid om u dit land in bezit te geven. En hij zeide: Here HERE, waaraan zal ik weten, dat ik het bezitten zal? En Hij zeide tot hem: Haal Mij een driejarige jonge koe, een driejarige geit, een driejarige ram, een tortelduif en een jonge duif. Hij haalde die alle voor Hem, deelde ze middendoor en legde de stukken tegenover elkander, maar het gevogelte deelde hij niet. Toen de roofvogels op de dode dieren neerstreken, joeg Abram ze weg. Toen de zon op het punt stond onder te gaan, viel een diepe slaap op Abram. En zie, hem overviel een angstwekkende, dikke duisternis. En Hij zeide tot Abram: Weet voorzeker, dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land, dat het hunne niet is, en dat zij hen dienen zullen, en dat die hen zullen verdrukken, vierhonderd jaar. Doch ook het volk, dat zij zullen dienen, zal Ik richten, en daarna zullen zij met grote have uittrekken. Maar gij zult in vrede tot uw vaderen gaan; gij zult in hoge ouderdom begraven worden. Het vierde geslacht echter zal hierheen wederkeren, want eerder is de maat van de ongerechtigheid der Amoriëten niet vol. Toen de zon was ondergegaan, en er dikke duisternis was, zie, een rokende oven met een vurige fakkel, welke tussen die stukken doorging. **Te dien dage sloot de HERE een verbond met Abram, zeggende: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven, van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat: de Keniet, de Kenizziet, de Kadmoniet, 20 de Hethiet, de Perizziet, de Refaïeten, 21 de Amoriëten, de Kanaäniet, de Girgasiet en de Jebusiet**".

Gen.17 "Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de HERE aan Abram en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor mijn aangezicht, en wees onberispelijk; Ik zal mijn verbond tussen Mij en u stellen, en u uitermate talrijk maken. Toen wierp Abram zich op zijn aangezicht en God sprak tot hem: **Wat Mij aangaat, zie, mijn verbond is met u, en gij zult de vader van een menigte volken worden**; en gij zult niet meer Abram genoemd worden, maar uw naam zal zijn Abraham, omdat Ik u tot een vader van een menigte volken gesteld heb. Ik zal u uitermate vruchtbaar maken en u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen. **Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn.** Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän, tot een altoosduurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn.

Voorts zeide God tot Abraham: En wat u aangaat, gij zult mijn verbond houden, gij en uw nageslacht, in hun geslachten. Dit is mijn verbond, dat gij zult houden tussen Mij en u en uw nageslacht: dat bij u al wat mannelijk is besneden worde; gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u. Wie acht dagen oud is, zal bij u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: zowel wie in uw huis geboren is, als wie van enige vreemdeling voor geld is gekocht, doch niet van uw nageslacht is. Wie in uw huis geboren is en wie door u

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

voor geld gekocht is, moet voorzeker besneden worden; zo zal mijn verbond in uw vlees zijn tot een eeuwig verbond. En de onbesnedene, de man namelijk, die het vlees van zijn voorhuid niet laat besnijden, die mens zal uitgeroeid worden uit zijn volksgenoten: hij heeft mijn verbond verbroken. Verder zeide God tot Abraham: Wat uw vrouw Sarai betreft, gij zult haar niet Sarai noemen, maar Sara zal haar naam zijn. En Ik zal haar zegenen, en ook zal Ik u uit haar een zoon schenken, ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden zal; koningen van volken zullen uit haar voortkomen. Toen wierp Abraham zich op zijn aangezicht, lachte en zeide bij zichzelf: Zal dan aan een honderdjarige een kind geboren worden, en zal Sara, een negentigjarige, baren? En Abraham zeide tot God: Och, mocht Ismaël voor uw aangezicht leven! Maar God zeide: Neen, maar uw vrouw Sara zal u een zoon baren, en gij zult hem Isaak noemen, en Ik zal mijn verbond met hem oprichten tot een eeuwig verbond, voor zijn nageslacht. En wat Ismaël betreft, Ik heb u verhoord; zie, Ik zal hem zegenen, hem vruchtbaar doen zijn en uitermate talrijk maken; twaalf vorsten zal hij verwekken, en Ik zal hem tot een groot volk stellen. Maar mijn verbond zal Ik oprichten met Isaak, die Sara u op deze zelfde tijd in het volgend jaar baren zal. Toen God geëindigd had met hem te spreken, voer Hij van Abraham op.

Daarop nam Abraham zijn zoon Ismaël en allen die in zijn huis geboren waren, ook allen die door hem voor geld gekocht waren, al wat mannelijk was onder Abrahams huisgenoten, en hij besneed het vlees van hun voorhuid op diezelfde dag, zoals God tot hem gesproken had. En Abraham was negenennegentig jaar oud, toen hij het vlees van zijn voorhuid liet besnijden. En zijn zoon Ismaël was dertien jaar oud, toen hij het vlees van zijn voorhuid liet besnijden. Op diezelfde dag werden Abraham en zijn zoon Ismaël besneden. En al zijn huisgenoten, zowel die in zijn huis geboren, als die van een vreemdeling voor geld gekocht waren, werden met hem besneden”.

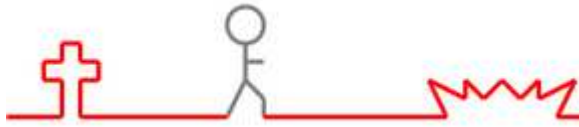
Kenmerk van het verbond van Abraham ten opzichte van de vorige is dat dit verbond niet zomaar voor iedereen geldt. Abraham geloofde God en God antwoordde met genade. Het verbond was gesloten tussen God de Vader met een persoon die specifiek gehoor gaf. Het volk van Israël ziet Abraham ook als hun Vader. Wedergeboren gelovigen zien Abraham als hun geestelijk Vader. Zij hebben het voorbeeld van Abraham en dat is geloof overgenomen en daarmee ook het verbond van Abraham.

Gal.3:29 “Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen”.

Wat was de belofte van dit Verbond? God belooft **land**, een **volk** en grote zegen. Niet alleen aan Abraham maar aan de gehele wereld, die door Zijn zaad (De Messias) het zaad van Abraham geworden zijn. Ondanks dat een ieder persoonlijk deel krijgt aan dit verbond zien we een voortzetting van de vorige eerdere besproken verbonden.

Het Verbond van Abraham is heel persoonlijk maar de belofte geldt voor al zijn nazaad, dat wil zeggen die deel hebben gekregen aan dit verbond van Abraham. “Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad (zelfde geloofservaring als) van Abraham, en naar de belofte (in het verbond van Abraham) erfgenamen”. De wereld verkeert in een bepaalde staat. Afgesneden van God. Veroorzaakt door de daad van Adam. In de

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

volgende les zullen we zien hoe je als wedergeboren gelovige deel hebt gekregen aan het verbond van Abraham en daarmee ook de zegen verkregen hebt die in dit verbond opgeschreven staat.

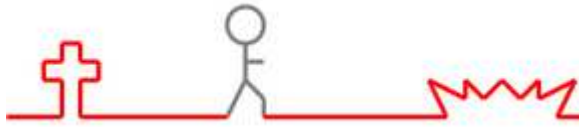
Het verbond met Mozes

Ex.19 “In de derde maand na de uittocht der Israëlieten uit het land Egypte, op dezelfde dag, kwamen zij in de woestijn Sinai. Nadat zij van Refidim opgebroken waren, kwamen zij in de woestijn Sinai en legerden zich in de woestijn; en Israël legerde zich daar tegenover de berg. Toen klom Mozes op tot God, en de HERE riep tot hem van de berg, en zeide: Zó zult gij zeggen tot het huis van Jakob en medelen aan de Israëlieten: gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk. Dit zijn de woorden die gij tot de Israëlieten spreken zult.

Toen kwam Mozes en ontbood de oudsten van het volk en legde hun al deze woorden die de HERE hem geboden had, voor. En het gehele volk antwoordde eenparig: Alles wat de HERE gesproken heeft, zullen wij doen. En Mozes bracht de woorden van het volk weder aan de HERE over. Daarna zeide de HERE tot Mozes: Zie, Ik kom tot u in een donkere wolk, opdat het volk kan horen, wanneer Ik met u spreek, en zij ook voor altoos in u geloven. En Mozes deelde de woorden van het volk aan de HERE mee.

En de HERE zeide tot Mozes: Ga tot het volk; heilig hen heden en morgen, en laten zij hun klederen wassen. En tegen de derde dag zullen zij gereed zijn, want op de derde dag zal de HERE nederdalen voor de ogen van het gehele volk op de berg Sinai. Daarom zult gij het volk buiten een bepaalde kring houden en zeggen: Wacht er u voor de berg te bestijgen, of maar de voet ervan aan te raken; ieder die de berg aanraakt, zal zeker ter dood gebracht worden. Geen hand zal hem aanraken, want dan zal men zeker gestenigd of met pijlen doorschoten worden; hetzij dier hetzij mens, hij zal niet blijven leven. Eerst bij de langgerekte toon van de hoorn mogen zij de berg bestijgen. Toen daalde Mozes de berg af naar het volk; hij heiligde het volk en zij wiesen hun klederen. En hij zeide tot het volk: Weest over drie dagen gereed, nadert niet tot een vrouw. En het geschiedde op de derde dag, toen het morgen werd, dat er donderslagen en bliksemstralen en een zware wolk op de berg waren en zeer sterk bazuingeschal, zodat al het volk dat in de legerplaats was, beefde. Toen leidde Mozes het volk uit de legerplaats God tegemoet en zij stelden zich op onder aan de berg. En de berg Sinai stond geheel in rook, omdat de HERE daarop nederdaalde in vuur; de rook daarvan steeg op als de rook van een oven, en de gehele berg beefde zeer. Het geluid van de bazuin werd gaandeweg zeer sterk. Mozes sprak, en God antwoordde hem in de donder. Toen daalde de HERE neder op de berg Sinai, op de bergtop, en de HERE riep Mozes naar de bergtop, en Mozes klom naar boven. Daarna zeide de HERE tot Mozes: Daal af, waarschuw het volk, dat zij niet doordringen tot de HERE om iets te zien; dan zouden velen van hen vallen. En ook de priesters die tot de HERE

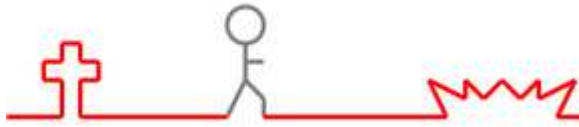

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

naderen, zullen zich heiligen, opdat de HERE niet tegen hen losbreke. Toen zeide Mozes tot de HERE: Het volk kan de berg Sinai niet bestijgen, want Gij hebt ons gewaarschuwd: zet de berg af en heilig hem. Daarop zeide de HERE tot hem: Ga, daal af en klim met Aäron naar boven; maar de priesters en het volk mogen niet doordringen om tot de HERE op te klimmen, opdat Hij niet tegen hen losbreke. Toen daalde Mozes af tot het volk en zeide het hun”.

Ex.20 “Toen sprak God al deze woorden: Ik ben de HERE, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben. Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de HERE, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vaders bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, **en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.** Gij zult de naam van de HERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HERE zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt. Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die. Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HERE, uw God, u geven zal. Gij zult niet doodslaan. Gij zult niet echtbreken. Gij zult niet stelen. Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste. Gij zult niet begeren uws naasten huis; gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is. En het gehele volk was getuige van de donderslagen, de bliksemstralen, het geluid van de bazuin en de rokende berg. Toen het volk het zag, beefde het en bleef van verre staan. En zij zeiden tot Mozes: Spreek gij met ons, dan zullen wij horen; maar God spreke niet met ons, opdat wij niet sterven. Maar Mozes zeide tot het volk: Vreest niet, want God is gekomen om u op de proef te stellen, en opdat er vrees voor Hem over u kome, dat gij niet zondigt. Het volk nu bleef van verre staan, maar Mozes naderde tot de donkerheid waarin God was. Toen zeide de HERE tot Mozes: Zó zult gij zeggen tot de Israëlieten: gij hebt gezien, dat Ik van de hemel met u gesproken heb: gij zult naast Mij geen goden maken; noch van zilver noch van goud zult gij ze u maken. Een altaar van aarde zult gij voor Mij maken en daarop offeren uw brandoffers en uw vredeoffers, uw kleinvee en uw runderen. Op elke plaats waar Ik mijn naam doe gedenken, zal Ik tot u komen en u zegenen. Indien gij echter een altaar van stenen voor Mij maakt, dan moogt gij het niet bouwen van gehouwen steen; wanneer gij dat met uw houweel bewerkt, ontwijdt gij het. Ook moogt gij niet langs een trap naar mijn altaar opklimmen, opdat daarop uw schaamte niet zichtbaar worde”.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Exodus 31

Exodus 21

Exodus 22

Exodus 23

Exodus 24

Ex.31:12-18 “De HERE zeide tot Mozes: Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sjabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de HERE ben, die u heilig. Gij zult de sjabbat onderhouden, want deze is iets heiligs voor u; wie hem ontheiligt, zal zeker ter dood gebracht worden, want ieder die daarop werk verricht, zal uitgeroeid worden uit het midden van zijn volksgenoten. Zes dagen mag men arbeiden, maar op de zevende dag zal er een volledige sjabbat zijn, de HERE geheiligd: ieder die op de sjabbatdag werk verricht, zal zeker ter dood gebracht worden. De Israëlieten zullen **de sjabbat onderhouden**, door de sjabbat te vieren, zij en hun nageslacht, **als een altoosdurend verbond. Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos**, want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept. En Hij gaf aan Mozes, toen Hij geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinai, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven door de vinger Gods”.

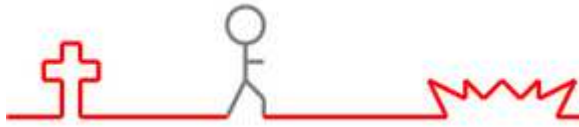
Dit is belangrijk om te weten:

Het kan niet vaak genoeg gezegd worden: “**Het verbond dat God met Mozes heeft of eigenlijk via Mozes met het volk gemaakt heeft, is een voortzetting van het verbond met Abraham.**” Het is namelijk gebaseerd op dezelfde beloften; het land, het volk en de grote zegen.

Aan Abraham en zijn zaad beloofde God het land en de zegeningen. Aan zijn nageslacht het volk en aan Mozes worden de zegeningen realiteit. Door het beloofde land binnen te gaan en te leven in overeenstemming met de inzettingen die in het verbond van Mozes staan opgeschreven, de Gerechtigheid Gods (van dat land), zullen de zegeningen van het verbond van Mozes hun deel zijn.

- Door deel te hebben aan het verbond van Abraham, ontvang je de belofte. Dit komt overeen met stelling A. Er is een geroepen volk, zij die tot geloof gekomen zijn.
- Door deel te hebben aan het verbond van Mozes mag je in die belofte en zegeningen leven. Dit komt overeen met stelling B. Er is een

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

uitverkoren volk, de volgelingen (van het Woord) of discipelen die wandelen in overeenstemming met Gods Gerechtigheid.

Ex.20:10 “...maar de zevende dag is **de sjabbat van de HERE**, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont”.

Ex.31:16 “De Israëlieten zullen de sjabbat onderhouden, door de sjabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond”.

Opmerking

Een misverstand onder vele gelovigen is dat zij denken dat het houden van dat de sjabbat geen voorwaarde is voor. Dit is ook zo als je het op menselijk (vleselijk) vlak/niveau bekijkt. Zo denkt een ongelovige die sigaretten rookt, dat hij niet meer mag roken als hij Jesjoea als zijn verlosser aanneemt. Maar we weten allemaal dat, als hij eenmaal een keuze gemaakt heeft, God hem heeft doen wedergeboren en zijn leven drastisch ten goede kan veranderen. Maar dan moet hij wel willen, zo is het ook met een gelovige. Een gelovige moet ook willen om de tweede stap te nemen.

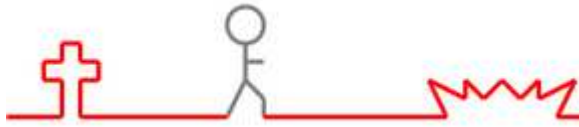
Wie denkt wedergeboren te zijn, doet het goed, hij/zij ontvangt genade door geloof in overeenstemming met het verbond van Abraham. Hierna zal hij/zij nog geen tweede keuze moeten maken om geboren te worden uit water (Woord van God) en Geest, om het Koninkrijk van God binnen te gaan (Joh.3:5, zie ook vorige les). Deze tweede keuze/wedergeboorte is in overeenstemming met het verbond van Mozes.

Helaas zijn vele geroepenen nog geen uitverkorenen en vele gelovigen nog geen discipelen. Als zij het woordje Torah horen, denken zij (nog steeds) aan de ‘zogenaamde wet’ die de tegenstander als valse leer onder de gelovigen heeft verspreid. En zij denken en zeggen dan “ik ben verlost en bevrijd zijn van de wet”, zonder te weten welke wet er mee bedoeld wordt. En “ik hoef de sjabbat niet te doen”, en begrijpen niet dat de sjabbat is geen voorwaarde voor het verbond van Mozes is. De sjabbat is in de eerste plaats een teken voor God, dat je het met Hem eens bent in alles wat Hij zegt. Daarom is het ook een teken van het verbond dat God met Mozes heeft gesloten. Als je het met God eens bent zul je zijn geboden bewaren net als Jesjoea Zijn geboden bewaard heeft. Geboden bewaren betekent letterlijk Zijn instructie/onderwijs (=Torah) opvolgen.

Na eenmaal een besluit genomen te hebben om geboren te worden uit water (Het Levend Woord) en Geest, leer je te wandelen in Gods Gerechtigheid, welke in overeenstemming met het verbond van Mozes staat opgeschreven. En je zal zien dat God doet wat Hij belooft heeft. En je zal ook zien dat je heel graag de sjabbat wil houden om Hem te ontmoeten en te spreken. In een andere cursus, “Het Plan van God met de schepping en Zijn volk” kom ik hier op terug.

Het verbond met David

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

*2 Sam.7:12-16 “Wanneer uw dagen vervuld zijn en gij bij uw vadersen te ruste zijt gegaan, dan zal Ik uw nakomeling, uw eigen zoon, na u doen optreden, en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal mijn naam een huis bouwen, en Ik zal zijn Koninklijke troon voor immer bevestigen. **Ik zal hem tot een vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn.** Wanneer hij ongerechtigheid bedrijft, zal Ik hem tuchtigen met een roede der mensen en met slagen der mensenkinderen. Maar mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik haar heb doen wijken van Saul, die Ik voor uw aangezicht heb weggedaan. Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vast staan voor altijd”.*

In het verbond van David zien we een Koninkrijk opkomen. We weten dat uiteindelijk de Messias zal terugkomen en zal regeren op de troon van David. En dit Koningschap zal eeuwig zijn. Het verbond van David is het derde verbond dat in de lijn is opgesteld met het verbond van Abraham en het verbond met Mozes. We zien wederom dat God de verbonden **continueert**.

Als je twee keer met ‘NEE’ geantwoord hebt, dan zal het verbond van God dat Hij met David maakte ook niet het verbond met Mozes ongedaan maken. Het zal hooguit verbeterd en vernieuwd worden omdat bepaalde zaken in het verbond vervuld zijn. Zo is bijvoorbeeld ook een gedeelte van het verbond van Adam vervuld omdat de Messias al verschenen is. Echter het zaad van de tegenstander is nog steeds de ‘hiel van de vrouw aan het vermorzelen’. Het Hebreeuwse woord voor ‘hiel’ is ‘Jacob’ (=Israël). Vandaag de dag zien we dan ook hoe de tegenstander probeert Israël van de kaart te vegen om Jesjoea wederkomst uit te stellen.

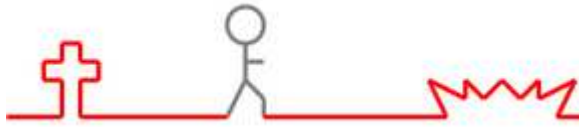
Belangrijk om te weten

De Verbonden van God zijn geen losstaande verbonden en het ene verbond wordt niet vervangen door de ander. De verbonden zijn op elkaar gebouwd als stenen die een huis vormen. God is één. God is dezelfde gisteren, vandaag en in de komende tijd. God kan niet liegen en iets zeggen dat Hij later weer ongedaan maakt. Nee, God onze Vader is een Verbonds-God die Zijn Woord na komt.

Het (ver)nieuw(de) verbond

*Jer.31:31-34 “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda **een nieuw verbond sluiten zal.** Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vadersen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN. Maar **dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn Torah in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven,** Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: **want zij allen zullen Mij kennen,** van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het*

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken”.

*Hebr.8:6-13 “Nu echter heeft Hij een zoveel verhevener dienst verkregen, als Hij de middelaar is van een beter verbond, waarvan de rechtskracht op betere beloften berust. Want indien dat eerste onberispelijk ware geweest, zou er geen plaats gezocht zijn voor een tweede. Want Hij berispt hen, als Hij zegt: Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen, niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders maakte ten dage, dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden, want zij hebben zich niet gehouden aan mijn verbond en Ik heb Mij niet meer om hen bekommerd, spreekt de Here. **Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten [Torah / verbond van Mozes] in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.** En niet langer zullen zij een ieder zijn medeburger, en een ieder zijn broeder leren, zeggende: Ken de Here, want allen zullen zij Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen. Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken. Als Hij spreekt van een nieuw (verbond), heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd [**niet recent**] verklaard. En wat verouderd en verjaart [**oudere leeftijd**], is niet ver van verdwijning”.*

De vertaling naar ‘is niet ver van verdwijning’ kan ook vertaald worden met ‘is gerealiseerd in een bepaalde tijd of moment’. Maar zeker wordt er niet gezegd dat het vorige verbond of vorige verbonden niet meer geldig zijn of al verdwenen en/of ongeldig zijn verklaard. Nogmaals God kan zichzelf niet tegenspreken. **Ook dit nieuw verbond is een continuering van de vorige verbonden.** Het vernieuwt de vorige verbonden.

7.2 Kenmerken van Gods verbond(en)

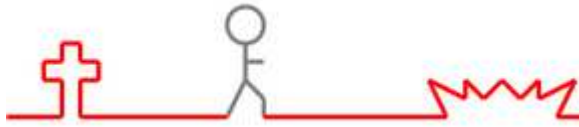
Vader/Zoon relatie

*Ex.4:22 “Dan zult gij tot Farao zeggen: Zo zegt de HERE: Israëel is mijn **eerstgeboren zoon**; daarom zeg Ik u: laat mijn zoon gaan, opdat hij Mij diene; zoudt gij echter weigeren hem te laten gaan, dan zal Ik uw eerstgeboren zoon doden”.*

Hos.11:1 “Toen Israëel een kind was, heb Ik het liefgehad, en uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen”.

De reden waarom de profeet Israël als Gods zoon terugroept, is vanwege de gehoorzaamheid en het geloof in Gods verbond. Een ander reden is dat Jesjoea ook de eerstgeboren Zoon is.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Rom.8:29 “Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen”.

Dit geldt ook voor ons, om het verbond met Mozes te zien als Vader/zoon relatie. Hierdoor leren we meer Jesjoea als Gods Zoon kennen. En omdat God ook onze Vader is, kunnen we als Zijn kinderen hierdoor ook De Vader beter leren kennen. We beginnen dan om het verbond van Mozes in ons leven toe te passen. Onthoud dat Torah geen ‘wet’ betekent maar ‘de Vaders instructie of onderwijs’ hoe Zijn kinderen zouden moeten leven in (Zijn Gerechtigheid) in Zijn Koninkrijk.

Natuurlijk is de Torah niet het enige instructieboek dat God gegeven heeft. Het boek Spreuken gaat specifiek over instructies voor een vader/zoon relatie. Echter, de Torah is fundamenteel voor het onderwijs, hoe wij als Gods kinderen kunnen leven en wandelen zoals onze Hemelse Vader dat graag wil.

Man/Vrouw relatie

Jes.54:5 “Want uw man is uw Maker, **HERE** der heerscharen is zijn naam”.

De Torah is een Ketubah. Een Ketubah is een huwelijksdocument. Uw maker is uw man. Voor de man/vrouw relatie is de Torah niet een overzicht van verplichtingen naar elkaar toe. Het is een teken van een huwelijk tussen God en Zijn volk in een gelukkig en vruchtbaar leven op basis van liefde.

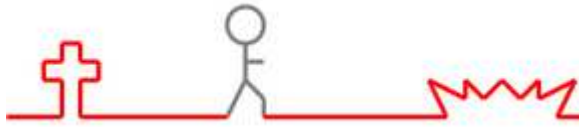
Ex.6:6-7 “**Ik zal Mij u tot een volk aannemen** en Ik zal u tot een God zijn, opdat gij weet, dat Ik, de **HERE**, uw God, het ben, die u onder de dwangarbeid der Egyptenaren uitleid. En Ik zal u brengen naar het land, waarvan Ik gezworen heb het aan Abraham, Isaak en Jakob te zullen geven, en Ik zal het u geven tot een bezitting, Ik, de **HERE**”.

God zegt hier “Ik zal u aannemen”. Dit zijn de woorden van een man die een vrouw aanneemt als een huwelijk wordt voltrokken.

Jer.3:14 “Keert weder, afkerige kinderen, luidt het woord des **HEREN**, want Ik ben heer over u; **Ik zal u nemen**, één uit een stad en twee uit een geslacht, en u brengen te Sion”.

‘Ik zal u nemen’ zegt de Ned. Vertaling. De Engelse vertaling zegt: ‘**I am married unto you**’. Dit is ook de juiste vertaling van de grondtekst. Het Volk (de geroepen en vrijgekochte) is de vrouw en God de Vader is haar man. Het huwelijk zal voltrokken worden op het moment wanneer zij samen in het verbond zijn getreden. Daar hoeft je dus niet op te wachten. Want het huwelijksaanzoek heeft al lang geleden plaatsgevonden.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Ex.19:5 “Nu dan, indien gij **aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart**, dan zult gij uit alle volken **Mij ten eigendom zijn**, want de ganse aarde behoort Mij”.

Ex.19:8 “En het gehele volk antwoordde eenparig: **Alles wat de HERE gesproken heeft, zullen wij doen**”.

God wil bij Zijn Bruid, het volk zijn en bouwt een tabernakel om in het midden van Zijn volk te kunnen wonen.

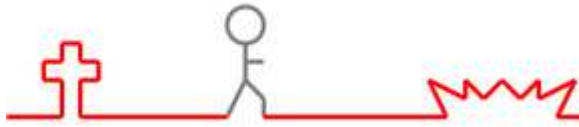
We zien dat de Torah geen verzameling van wetten is zoals vele gelovigen denken. Het heeft vele gezichtpunten zoals een huwelijksvoltrekking. Een Kethubah, een liefdescontract tussen man en vrouw. Dit is wat Paulus een geheimenis noemt in zijn brief aan de gemeente te Efeziërs. En waar elke geroepen gelovige deel aan kan hebben.

Ef.5:25-33 “Mannen, hebt uw vrouw lief, **evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft**, om haar te heiligen, **haar reinigende door het waterbad met het woord [Torah]**, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet. [Als een maagdelijke Bruid] Zo zijn [ook] de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief; want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente, omdat wij leden zijn van zijn lichaam. Daarom zal een man [zijn] vader en [zijn] moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. **Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en [op] de gemeente.** Intussen ook gij, laat ieder voor zich zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man”.

Wanneer wordt een verbond vernieuwd?

Deut.31:1-8 “Toen is Mozes deze woorden tot geheel Israël gaan spreken; hij zeide tot hen: Ik ben nu honderd en twintig jaar oud; ik kan niet meer uitgaan of ingaan, en de HERE heeft tot mij gezegd: De Jordaan hier zult gij niet overtrekken. De HERE, uw God, zelf zal voor u uit overtrekken; Hij zelf zal die volken vóór u verdrijven en verdelgen, zodat gij hun land in bezit kunt nemen; Jozua zal voor u uit overtrekken, zoals de HERE geboden heeft. En de HERE zal met hen doen, zoals Hij gedaan heeft met Sichon en Og, de koningen der Amorieten, die Hij heeft verdelgd; en met hun land. De HERE zal hen aan u overleveren, en gij zult met hen doen **geheel overeenkomstig het gebod**, dat ik u gegeven heb. Weest sterk en moedig, vreest niet en siddert niet voor hen, want de HERE, uw God, zelf gaat met u; Hij zal u niet begeven en u niet verlaten. Toen riep Mozes Jozua en zeide tot hem in tegenwoordigheid van geheel Israël: Wees sterk en moedig, want gij zult met dit volk komen in het land, **waarvan de HERE hun vadersen gezworen**

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

heeft, dat Hij het hun geven zou, en gij zult het hen doen beërven.
Want de HERE zelf zal vóór u uit trekken, Hij zelf zal met u zijn, Hij zal u niet begeven en u niet verlaten; vrees niet en word niet verschrikt”.

Het verbond wordt overgedragen van Mozes op Jozua. Dit gebeurt wanneer Mozes aan het einde van zijn leven is. Omdat Jozua het verbond van Mozes overneemt, wordt het verbond **vernieuwd**.

Joz.24:20-28 “Wanneer gij de HERE verlaat en vreemde goden dient, dan zal Hij Zich omwenden, u kwaad doen en verdelgen, nadat Hij u heeft welgedaan. Het volk zeide echter tot Jozua: Neen, maar de HERE zullen wij dienen. Daarop zeide Jozua tot het volk: Gij zijt getuigen tegen uzelf, dat gij u de HERE verkoren hebt, om Hem te dienen. Toen zeiden zij: Wij zijn getuigen! Nu dan, doet de vreemde goden weg, die in uw midden zijn, en neigt uw harten tot de HERE, de God van Israël. En het volk zeide tot Jozua: De HERE, onze God, zullen wij dienen, en naar zijn stem zullen wij horen. Te dien dage sloot Jozua een verbond met het volk en stelde inzetten en recht voor hen vast te Sichem. Jozua schreef deze dingen in het wetboek Gods, en hij nam een grote steen en richtte die aldaar op, onder de terebint, op de heilige plaats des HEREN. En Jozua zeide tot het gehele volk: Zie, deze steen zal tegen ons tot getuige zijn, want hij heeft al de woorden des HEREN gehoord, die Hij tot ons gesproken heeft. Daarom zal hij tot getuige tegen u zijn, opdat gij uw God niet verloochent. Daarop liet Jozua het volk gaan, een ieder naar zijn erfdeel”.

Op het moment dat Jozua sterft, zien we dat het verbond wordt overgedragen aan het volk. Ook hier zien we dat het verbond wederom wordt **vernieuwd** en niet vervangen. Het verbond wordt elke keer vernieuwd wanneer iemand komt te overlijden. We zien hetzelfde gebeuren met het verbond wanneer Jesjoea aankondigt dat Hij moet gaan sterven.

*Luc.22:20 “Evenzo de beker, na de maaltijd, zeggende: Deze beker is het **nieuwe verbond** in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt”.*

Het Griekse woord dat hier met ‘nieuwe’ is vertaald heeft meer de betekenis van **verfrissen** of wel **vernieuwd**. Met andere woorden een vernieuwd verbond, gefundeerd op eerdere verbonden zoals die van Abraham, Mozes en David.

Als de Bijbel spreekt over een ‘nieuwe maan’, dan schept God ook niet elke maand een nieuwe maan. Maar de maan wordt als het ware vernieuwd om weer een nieuwe maancyclus te doorlopen.

We hebben gezien dat de verbonden in de Bijbel genoemd worden één groot **eeuwig verbond** is. Er bestaat geen ‘oud’ of ‘nieuw’ verbond. De Bijbel is één boek die een gemeenschappelijk doel heeft. Wie een discipel van Jesjoea wil zijn behoort zich te verdiepen in het verbond (of verbonden) van God. Hoe weet hij/zij anders te leven als een discipel.

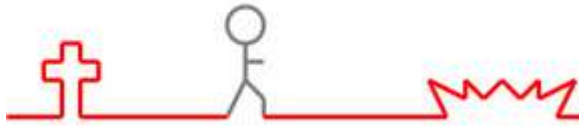

Onze God is een Verbonds-God die een verbond met Zijn zonen en dochters heeft. Ook voor jou biedt God Zijn Verbond aan, om deel te hebben aan al Zijn beloften. Hoe weet je anders wat je moet doen om de wederzijdse afspraken na te komen en om van elkaars diensten gebruik te kunnen maken. Het wordt tijd om een keuze te maken om je kind zijn, af te leggen om vervolgens een zoon of dochter van God te worden.

Rom.8:19 "Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen [en dochters] Gods".

8. Inleiding

In les 6 spraken we over het Evangelie (het goede nieuws) van het Koninkrijk van God. God vraagt aan jou om een keuze te maken om op nieuw geboren te worden, maar nu niet door geloof en genade maar door de wedergeboorte van het water (=Woord) en de Heilige Geest (Joh.3;5). In les 7 over de eeuwige verbonden zagen we hetzelfde principe van deze twee wedergeboorten.

1. De (eerste) wedergeboorte van geloof en genade in overeenstemming met het verbond van Abraham.
2. En de (tweede) wedergeboorte; die van het Woord en de Geest in overeenstemming met het verbond van Mozes.

De Bijbel c.q. Jesjoea leert ons niets over een oude- en/of nieuw testament. De Bijbel leert ons dat God een verbond met Zijn volk wil sluiten. Bij een verbond zijn er altijd twee of meerdere partijen bij betrokken. Bij een testament is dit er maar één (de erfgenaam). Omdat we gezien hebben dat de verbonden van God eeuwig zijn en op elkaar zijn gebouwd, zal de gelovige een wel overwogen beslissing dienen te nemen om aan het Verbond van God deel te willen nemen.

Wat is dan het testament? Paulus gebruikt het woord ‘testament’ om uit te leggen dat de Verbonden van God niet afgedaan zijn maar eeuwig zijn. Dat het verbond van de ene generatie naar de andere generatie over gaat wanneer er iemand komt te overlijden. Met andere woorden, het testament bevestigt dat de Verbonden van God voor vandaag nog steeds gelden en werkzaam zijn voor hen die zich daaraan willen overgeven en daar deel aan willen krijgen.

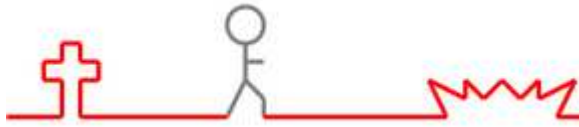
Wat leert de Bijbel ons over testament(en)

Gal.3:15 “Broeders, ik spreek op menselijke wijze: zelfs het testament van een mens, dat rechtskracht verkregen heeft – **niemand kan het ongeldig maken of er iets aan toevoegen**”.

Gal.3:17 “Ik bedoel dit: de wet [Torah], die vierhonderd dertig jaar later is gekomen, maakt het testament, **waaraan door God tevoren rechtskracht verleend was, niet ongeldig, zodat zij de belofte haar kracht zou doen verliezen**”.

Door Gods plan te kennen, welke in Zijn Verbonden beschreven staan, begrijpen we nu ook beter wat Paulus bedoelt. Hier zegt Paulus dat met het Verbond dat God met Mozes maakte, niet zomaar het Verbond dat God 430 jaar eerder met Abraham heeft gemaakt, ongeldig maakt. Want als het wel ongeldig was verklaart, konden wij namelijk niet in overeenstemming met de belofte welke in het verbond van Abraham beschreven is, door het geloof gerechtvaardigd worden.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Doordat God een verbond (met Abraham) heeft, die ook voor de gelovige geldt, heeft hij/zij door genade recht op de belofte en zegen van dat verbond.

Als dat verbond er niet was, bestonden er vandaag de dag geen wedergeboren gelovigen uit de heidenen. Evenzo geldt dat voor het verbond dat God met Mozes maakte, deze is nooit ongeldig verklaard. Het testament zorgt er juist voor dat voorgaande afgesloten verbonden tussen God en mensen/volk door blijven bestaan. Wat zou anders de inhoud van het testament zijn?

Hebr.9:16-17 “Want waar een testament is, moet noodzakelijk van de dood van de erflater melding gemaakt worden een testament toch wordt alleen van kracht, indien er iemand gestorven is, daar het nog geen gevolg heeft, zolang de erflater leeft”.

Tot na het overlijden van onze Heer is het plan van God overgegaan naar een nieuw verbond ten behoeve van de nieuwe gelovigen in Hem. In deze les zullen we dan ook zien dat dit Nieuwe Verbond bestaat uit de verbonden van Abraham, Mozes en David. In wezen is er dus maar weinig veranderd ten opzichte van de eerdere verbonden dan alleen die onderdelen die door Jesjoea zijn vervuld.

Conclusie

De Bijbelse leer over het testament spreekt over: / bevestigt dat:

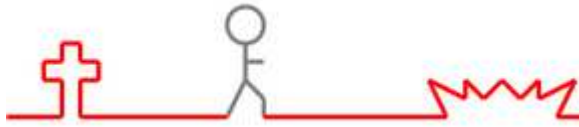
- Het Verbond(en) van God eeuwig zijn.
- Het Verbond van Abraham over gaat op Mozes.
- Het Verbond van Mozes overgaat op Jozua.
- Het verbond van Jozua overgaat op het verbond van David.
- Dat het verbond van David samen met die van Abraham en Mozes overgaat op het verbond van Jesjoea.
- Dat het Nieuwe Verbond ook voor vandaag geldt.
- Na het sterven van De Here Jesjoea alle eerdere verbonden die God met een mens/volk maakte in een Nieuw Verbond verweven zijn.

Hierbij rekening houdende dat een aantal beloften uit de verschillende verbonden in Jesjoea zijn vervuld en een aantal (nog) niet. Ook dat is een bewijs dat de verbonden van God, met bijvoorbeeld die van Mozes, voor vandaag nog steeds geldt. In deze les gaan we ontdekken hoe de verbonden werken en hoe zij met elkaar verbonden zijn. Met het doel om daar zelf deel aan te kunnen hebben.

8.1 Continuïteit van het verbond(en)

In de vorige les spraken we ook over de continuïteit van de verbonden. Voor een gelovige in de Messias is het zo belangrijk om dit te beseffen. Je wilt als wedergeboren gelovige toch niets missen van de zegeningen die God allemaal in Zijn

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

verbonden beloofd heeft? We zullen daarom dan ook de continuïteit van de verbonden die God in het leven heeft geroepen regelmatig gaan herhalen.

God is eeuwig, dus ook Zijn Verbonden. In deel 2 wordt het plan Gods met de schepping, de wereld en de mens besproken. In de verbonden komt het plan met de gelovige het best tot zijn uiting. Alle kinderen Gods vanaf de periode van Abraham zijn verweven in de Verbond(en). Dit geldt voor alle gelovigen of hij/zij nu positief of negatief tegen de verbonden reageert.

Ex.2:24 “En God hoorde hun klacht en God gedacht aan zijn verbond met Abraham, Isaak en Jakob”.

De klacht die God hier hoorde kwam onder het volk vandaan. Het volk dat God uit Egypte had verlost onder leiding van Mozes. En aan wie God ook het nieuwe verbond gaf (na Abraham). En God herinnerde Zichzelf aan de beloften die Hij in het verbond met Abraham had gemaakt.

Deut.4:31 “Want de HERE, uw God, is een barmhartig God, Hij zal u niet verlaten noch u verderven en Hij zal niet vergeten het verbond met uw vaders, dat Hij hun onder ede bevestigd heeft”.

Ps.105:8 “Hij gedenkt voor eeuwig aan zijn verbond, het woord, dat Hij gebod aan duizend geslachten”.

(merk op dat ‘het woord’ hier verwijst naar ‘het verbond’)

Luc.1:72,73 “om barmhartigheid te betonen aan onze vaders en zijn heilig verbond te gedenken, de eed, die Hij zwoer aan Abraham, onze vader”.

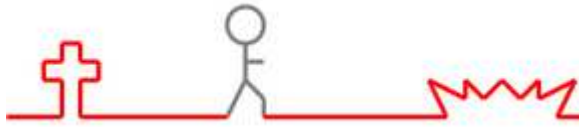
Doelstelling

In deze les willen we de verbonden van Abraham, Mozes, David en het Nieuwe Verbond nader onderzoeken. Dit doen we door deze met elkaar te gaan vergelijken. We zullen zo een helder zicht krijgen op de setting van het Nieuwe Verbond. Tevens zul je gaan beseffen hoe je als wedergeboren gelovige deel kan hebben aan het Nieuwe Verbond en daarmee in Gods plan wandelt.

Een vergelijking is onder andere nodig om te weten welke beloften die God in de eerdere verbonden gegeven heeft vandaag nog steeds gelden. We doen dit door elk verbond te vergelijken volgens het volgende patroon:

1. De zegeningen die God in Zijn verbond(en) belooft.
2. Of het verbond conditioneel of onconditioneel is?
3. Wat deze condities zijn? De (re)actie van de gelovige?
4. Wat het teken van het verbond is waaraan je kunt zien dat je er deel aan hebt?

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Met onconditioneel bedoelen we dat de belofte eeuwig is, het is niet afhankelijk van de gehoorzaamheid of actie van een gelovige. Met conditioneel bedoelen we dat de/een zegen pas verkregen wordt na de gehoorzaamheid of actie van de gelovige.

8.2 Het verbond met Abraham

Gen.12:1-3 “De **HERE** nu zeide tot Abram: **Ga uit** uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar **het land**, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een **groot volk** maken, en u **zegenen**, en uw **naam groot maken**, en **gij zult tot een zegen zijn**. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen **alle geslachten des aardbodems** gezegend worden”.

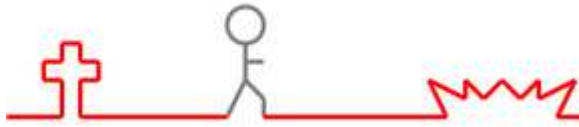
Vers 7 “Toen verscheen de **HERE** aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit **land** geven. En hij bouwde daar een altaar voor de **HERE**, die hem verschenen was”.

Gen.17:1-14 “Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de **HERE** aan Abram en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor mijn aangezicht, en wees onberispelijk; Ik zal mijn verbond tussen Mij en u stellen, en u uitermate talrijk maken. Toen wierp Abram zich op zijn aangezicht en God sprak tot hem: Wat Mij aangaat, zie, mijn verbond is met u, en **gij zult de vader van een menigte volken worden**; en **gij zult niet meer Abram genoemd worden**, maar uw naam zal zijn Abraham, omdat Ik u tot een vader van een menigte volken gesteld heb. Ik zal u uitermate vruchtbaar maken en u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen. Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn. Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin **gij als vreemdeling vertoeft**, het ganse land Kanaän, tot een altoosdurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn.

Voorts zeide God tot Abraham: En wat u aangaat, **gij zult mijn verbond houden**, **gij en uw nageslacht**, in hun geslachten. Dit is mijn verbond, dat **gij zult houden tussen Mij en u en uw nageslacht**: dat bij u al wat mannelijk is besneden worde; **gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden**, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u. Wie acht dagen oud is, zal bij u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: zowel wie in uw huis geboren is, als wie van enige vreemdeling voor geld is gekocht, doch niet van uw nageslacht is. Wie in uw huis geboren is en wie door u voor geld gekocht is, moet voorzeker besneden worden; zo zal mijn verbond in uw vlees zijn tot een eeuwig verbond. En de onbesnedene, de man namelijk, die het vlees van zijn voorhuid niet laat besnijden, die mens zal uitgeroeid worden uit zijn volksgenoten: hij heeft mijn verbond verbroken”.

Abraham is gerechtvaardigd door geloof, niet door werken. Zo is elk persoon die tot geloof in Jesjoea komt en Hem als Zijn verlosser geaccepteerd heeft, gerechtvaardigd door het geloof. Wie denkt door werken gerechtvaardigd te zijn of te worden heeft het

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

mis. We zien dus dat geloof op de eerste plaats komt en de eerste stap die de gelovige moet nemen. Zie ook de voorwaarde van de eerste wedergeboorte in het gesprek van Jesjoea met Nicodemus (Les 6)

“Abraham geloofde God. en het werd hem tot gerechtigheid gerekend” (Rom. 4:3,17; Jac. 2:23). In les 3 zagen we dat Gods gerechtigheid het wandelen volgens de instellingen van de Torah is. Het geloof van Abraham was dan ook ‘geloof in actie’. Na geloof komt gehoorzaamheid. God test het geloof van Abraham.

Gen.12:1-4 “De **HERE** nu zeide tot Abram: **Ga** uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden. Toen **ging** Abram, zoals de **HERE** tot hem gesproken had, en Lot ging met hem; en Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran trok”.

Bleef Abraham zitten toen God hem riep of gehoorzaamde hij en liet hij alles achter zich? Ook het volk onder leiding van Mozes moest alles in Egypte achter laten. In het kader van het verbond als huwelijksakte vraagt Jesjoea ook aan ons het ouderlijk huis te verlaten om samen als de bruid van de bruidegom een nieuw leven te bouwen.

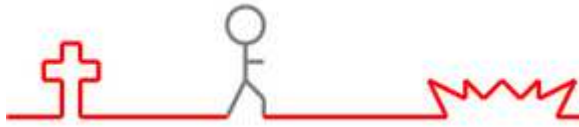
Gen.26:5 “omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn Torah”.

God vroeg Isaac niet te vetrekken naar Egypte maar te blijven en herinnerde hem aan het verbond dat Hij met Abraham had. Merk op dat de gehoorzaamheid bestaat uit het opvolgen van de instructies die in de Torah staat opgeschreven. **Maar, de Torah was toch pas 500 jaar later aan Mozes gegeven?** Abraham wist al (eerder dan Mozes) hoe hij door gehoorzaamheid in de gerechtigheid van God kon wandelen. Hij wist het alleen niet zo gedetailleerd als Mozes, toen hij de Torah/Verbond van God op de berg Sinai ontving.

Je zult je misschien afvragen: “is het nu gehoorzaamheid of geloof” dat Abraham rechtvaardigde? Zoals de schrift het zegt is het uit geloof dat resulteerde in gehoorzaamheid. Bijbels geloof is geloof in actie. Gehoorzaamheid komt na geloof. Het houdt dus niet op bij de genade die het verbond van Abraham geeft. Geloof in actie / Gehoorzaamheid is het proces om de belofte in ontvangst te nemen.

Jac.1:22-25 “En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden. Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag. **Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet [Torah]**, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen”.

8.3 Het verbond met Mozes

Het teken van het verbond van Mozes, is datgene waaraan iedereen kan zien dat het verbond gehouden wordt. Door de gelovige of het volk is dit het houden van de sjabbat. Daarnaast kan men het aan de gelovige zien door de besnijdenis. Het was in die tijd een uiterlijk teken door een ingreep.

Deut.10:16 “Besnijdt dan de voorhuid uws harten en weest niet meer hardnekkig”.

Deut.30:6 “En de **HERE**, uw God, zal **uw hart en het hart van uw nakroost besnijden**, zodat gij de **HERE**, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft”.

De besnijdenis van het hart is geen nieuwe leer uit het NT. **Het heeft altijd als concept in het verbond van Mozes (de Torah) gestaan.** In les 2 en 3 spraken we al dat het volgen van de Torah niet op basis van werken is. En dat het toepassen van Gods gerechtigheid geen wet is, maar een hartsgesteldheid van de gelovige. “Want, waar uw schat (het Koninkrijk) is, daar zal ook uw hart zijn” (Mat.6:21).

Jer.4:4 “besnijdt u voor de **HERE** en doet weg de voorhuid van uw **hart**, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem, opdat mijn gramschap niet uitsla als een vuur en onuitblusbaar brande om de boosheid uwer handelingen”.

Door de hele Tenach (OT) is de besnijdenis rondom het hart van de gelovige altijd aanwezig geweest. De gesteldheid van het hart is net als de sjabbat een teken van en voor de gelovigen die de tweede fase, het verbond van Mozes, accepteren en deze in hun leven toepassen. Dit is geheel in overeenstemming met de (tweede) wedergeboorte, namelijk die uit water (het toepassen van het Woord), door het verbond van Mozes met als teken het toepassen van de sjabbat en geboren worden uit Geest door je hart te laten besnijden.

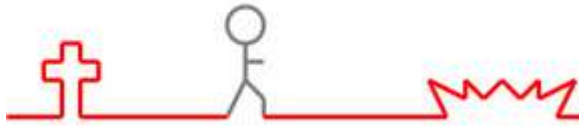
Een vernieuwd hart

We spreken vaak over een ‘nieuw verbond’ of ‘nieuw testament’. Deze uitspraak behoren we eigenlijk te vergeten want we behoren te spreken over een **vernieuwd verbond**. (Denk aan de nieuwe maan). Het is een echt vernieuwd verbond omdat deze op elkaar gebouwd zijn. Zo is dat ook met het nieuwe hart dat je God ontvangen hebt. Het is vernieuwd om het Woord van God, de Torah en Zijn Verbond te kunnen ontvangen.

Het houden van de Sjabbat

Gen.2:2-3 “Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht”.

De rust(dag) is niet van de Jood of heiden maar van God. Het houden van de sjabbat betekent de rust van God ingaan. Bij Hem zijn en Zijn rust ervaren. Jesjoea zei: **“Komt tot Mij, allen, die vermoeit en belast zijt, en Ik zal u rust geven” (Mat.11:28).** De ware rust komt van God en die is alleen te ervaren als je zelf Gods rust ingaat.

Met het houden van de sjabbat accepteer je dat Jesjoea al het werk voor jou heeft gedaan om je verlossing te verkrijgen en dat je daar niets meer aan toe kan voegen. God heeft Zijn volk uit Egypte verlost en Mozes (een type van Jesjoea) heeft hen uit Egypte geleid. Dit werk is het werk van God en niet van mensen. Het ligt in Gods karakter om de verlossing met een rustdag te bezegelen. Ver voordat het verbond aan Mozes werd gegeven stelde God deze rustdag vast als een heilige dag voor Hem (voor God apart gezet). Net als bij de schepping die in zes dagen is gerealiseerd, kan God niets anders doen dan de zevende dag te zegenen en te heiligen. Zo heeft God dat van het begin aan gewild met alles wat Hij gemaakt heeft, dus ook met Zijn volk.

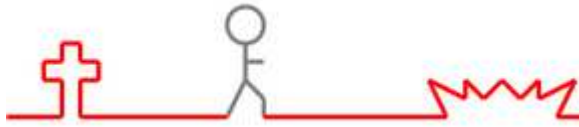
De sjabbat leert ons dat wij een nieuwe schepping zijn in Hem. Als wij gerechtvaardigd zijn in Hem, betekent dat wij ook rusten in Hem (op de zevende dag). In werkelijkheid zijn we vrij om te wandelen in de Torah/Verbond om Zijn Gerechtigheid te leven in liefde en blijdschap. In het verbond van God is de sjabbat geworden tot een wekelijkse dag die ons herinnerd aan de Waarheid die ons vrijgemaakt heeft.

God heiligt een speciale dag in de week zodat wij Hem kunnen ontmoeten in Zijn Verbond en Hij klaar staat om ons te verwelkomen. Je zou kunnen zeggen, een samenkomst tussen jou en God. We nemen vrij van onze dagelijkse bezigheden en concentreren ons op Zijn Verbond om vervolgens Zijn Gerechtigheid in praktijk te brengen. Door het wandelen in Zijn gerechtigheid is Zijn sjabbat zichtbaar geworden. Volgens de Schriften is de sjabbat daarom niet voor niets als teken aan het Verbond van Mozes gekoppeld.

Heb.4:1-7 “Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot zijn rust [sjabbat] in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven. Want ook ons is het evangelie verkondigd evenals hun, maar het woord der prediking was hun niet van nut, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen, die het hoorden. Want wij gaan tot [de] rust [sjabbat] in, wij, die tot geloof gekomen zijn, zoals Hij gesproken heeft:

gelijk Ik gezworen heb in mijn toorn: Nooit zullen zij tot mijn rust [sjabbat] ingaan, en toch waren zijn werken van de grondlegging der wereld af gereed. Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En God rustte [sjabbat] op de zevende dag van al zijn werken; en hier wederom: Nooit zullen zij tot mijn rust [sjabbat] ingaan. Aangezien nog te wachten is, dat sommigen tot die rust [sjabbat] zullen ingaan, en zij, die het evangelie eerst ontvangen hebben, niet ingegaan zijn

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

wegens hun ongehoorzaamheid, stelt Hij wederom een dag vast, heden, als Hij door David na zo lange tijd spreekt, zoals boven gezegd werd: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet”.

Vergelijk het verbond van Mozes met het verbond met Abraham.

Als het verbond van Abraham gaat over de zegeningen die God aan Abraham en zijn zaad beloofd heeft, dan zorgt het verbond met Mozes ervoor om die zegen te kunnen ontvangen.

- Door deel te nemen aan het verbond van Abraham belooft God dat je deelgenoot zult zijn aan Zijn belofte.
- Door deel te nemen aan het verbond van Mozes ontvang je hetgeen God belooft heeft en wordt dit ook jouw deel.

Zij die het verbond van Mozes ontvingen op de berg Sinai kregen geen nieuwe belofte. Die was al gegeven via het verbond van Abraham. De belofte van het land, een groot volk, zegen etc. was allemaal al aan Abraham gegeven als een gift van God (Genade door geloof). Het verbond van Mozes, heeft tot doel om het volk te beschermen zodat zij met vreugde van de beloofde zegeningen konden genieten.

De Torah / verbond van Mozes is niet de belofte, het is een verbond om dat wat God beloofd heeft te kunnen ontvangen, om zo van Gods zegeningen te kunnen genieten. Het verbond van Mozes zorgt ervoor dat de belofte gerealiseerd kan worden. De Torah / verbond van Mozes maakt datgene waar wat God aan Abraham beloofd heeft en zorgt voor bescherming van die belofte.

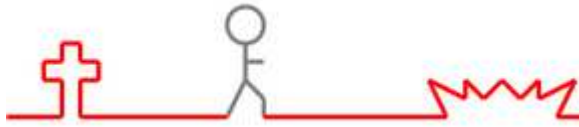
Paulus zegt het zo:

*Gal.3:11-12 “En dat door de wet [Torah/verbond van Mozes] niemand voor God gerechtvaardigd wordt, is duidelijk; immers, de rechtvaardige zal uit geloof leven [=verbond met Abraham]. Doch bij de wet [Torah/verbond van Mozes] gaat het niet om geloof, maar: **wie dat doet**, zal daardoor leven”.*

De rechtvaardigen komen tot leven door geloof. Daarna, als zij uit geloof in gehoorzaamheid de Torah/verbond van Mozes doen, zullen zij daardoor leven, dat wil zeggen: wandelen in de Gerechtigheid van God om vervolgens de belofte in ontvangst te nemen en Zijn zegeningen ervaren.

De Torah/verbond van Mozes is niet gegeven aan het volk toen zij nog in Egypte verkeerden. Het is dus niet bestemd voor de ongelovige die een relatie of verbond met God aan willen gaan. Zij kunnen het niet verstaan en begrijpen. Het is bestemd voor de gelovige die al in het verbond van Abraham verkeert. Die door geloof levend zijn geworden. Water geef je niet aan een dood persoon, maar aan een levend persoon. Levenden hebben water nodig anders sterven ze. De Torah/verbond van Mozes is het levende water voor hen die wederom geboren zijn.

8.4 Het verbond met David

Zie 2 Samuel hoofdstuk 7 (of vorige les)

2Sam.7:23-29 “En wie is gelijk uw volk, gelijk Israël, het enige volk op aarde, dat God Zich tot een volk ging vrijkopen, om Zich een naam te maken, en voor hen grote en vreselijke daden te doen: voor uw land, voor het aangezicht van uw volk, dat Gij uit Egypte, uit de volken en hun goden hebt vrijgekocht? Gij hebt U uw volk Israël voor altijd bevestigd tot uw volk, en Gij, HERE, waart hun tot een God. En nu, HERE God, doe het woord dat Gij gesproken hebt aangaande uw knecht en zijn huis, voor altijd gestand, en doe zoals Gij gesproken hebt. Dan zal uw naam groot zijn voor altijd, zodat men zeggen zal: De HERE der heerscharen is God over Israël: en dan zal het huis van uw knecht David bestendig zijn voor uw aangezicht. Want Gij, HERE der heerscharen, God van Israël, hebt aan uw knecht geopenbaard: Ik zal u een huis bouwen. Daarom heeft uw knecht het gewaagd, dit gebed tot U te richten. Nu dan, Here HERE, Gij zijt God en uw woorden zijn waarheid; Gij hebt dit goede aangaande uw knecht gesproken. Het behage U nu het huis van uw knecht te zegenen, opdat het voor altijd voor uw aangezicht moge bestaan. Want Gij, Here HERE, hebt gesproken, en door uw zegen zal het huis van uw knecht voor altijd gezegend zijn”.

Wat God aan David beloofde is gebaseerd op het verbond van Abraham en het verbond van Mozes.

Ps.89:1-4 “Een leerdicht van Etan, de Ezrachiet. Van de gunstbewijzen des HEREN wil ik altoos zingen, van geslacht tot geslacht zal ik uw trouw met mijn mond verkondigen.

Want ik zeide: Voor eeuwig wordt de goedertierenheid gebouwd; in de hemel bevestigt Gij uw trouw. Met mijn uitverkorene heb Ik een verbond gesloten, aan mijn knecht David heb Ik gezworen: Voor altoos zal Ik uw nakroost bevestigen, en uw **troon** bouwen van geslacht tot geslacht”.

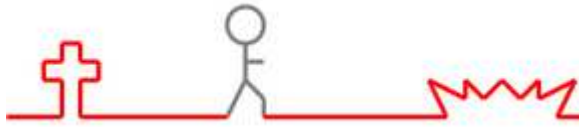
2Sam23:5 “Toch heeft Hij mij een eeuwig verbond gegeven, geordend in alles en verzekerd.

Want al mijn heil en alle welbehagen, zou Hij die niet laten uitspruiten”?

Ps.132:11-12 “De HERE heeft David een dure eed gezworen, waarop Hij niet terugkomt:

Een van uw lijfelijke zonen zal Ik op uw troon zetten. **Als uw zonen mijn verbond houden en mijn getuigenis**, die Ik hun leer, dan zullen ook hun zonen voor immer op uw troon zitten”.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Ook het nageslacht van David heeft deel aan het verbond van David. Echter, zij hebben wel een conditie. “Als uw zonen mijn verbond houden.” Hiermee wordt het verbond van Mozes bedoeld. Dit was n.l. tot nu toe het enige verbond met condities. Zij moesten dat (onder)houden met andere woorden, zij diende het verbond van Mozes te gehoorzamen en doen.

2Sam.7:10 “Ik zal een plaats bepalen voor mijn volk, voor Israël, en het planten, zodat het op zijn eigen plaats kan wonen, zonder dat het meer opgeschrikt wordt en boosdoeners het onderdrukken zoals vroeger”.

Deze plaats is Israël en door God Zelf bepaalt. Er komt een tijd dat er totale vrede zal zijn in Israël, Gods toekomstige koninkrijk. Zie hiervoor de belofte die aan Abraham is gegeven (land).

Gen.12:7 “Toen verscheen de HERE aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven”.

Al wat God aan het doen is, is het vernieuwen van het verbond van Abraham. In het verbond van David worden de beloften meer gedetailleerder en krijgt het verbond van Abraham gestalte. Zie ook de belofte over het komende koninkrijk. Deze staan zowel vermeld in het verbond van Abraham als in die van Mozes.

Gen.17:6 “Ik zal u uitermate vruchtbaar maken en u tot volken stellen, en **koningen** zullen uit u voortkomen. (verbond van Abraham)”.

Ex.19:6 “En gij zult Mij een **koninkrijk** van priesters zijn en een heilig volk”. (verbond van Mozes)

De verbonden maken deel uit van God Plan.

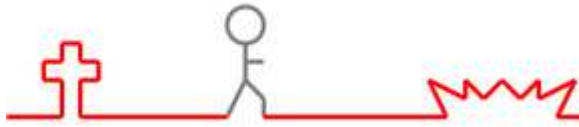
Het grote plan van God met de schepping, de wereld en Zijn volk is speciaal voor zijn volk vastgelegd in de verbonden. We zien dat de wedergeboren gelovige drie fasen moet doorlopen om deel te hebben aan al de drie verbonden. Hiervan zijn de eerste twee het belangrijkste gevolgd door een stap in geloof voor de derde.

De eerste procesfase is door het verbond van Abraham, de tweede door het verbond van Mozes en de derde fase door het verbond met David. Ook Jesjoea spreekt van Zichzelf dat wij drie fasen moeten doorlopen om bij de Vader te komen.

Joh.14:6 “Ik ben de weg **en** de waarheid **en** het leven”

Het komt helemaal overeen met het grote plan van God welke Hij voor Zijn volk in Zijn verbonden heeft vastgelegd. Het volgende processchema maakt dit duidelijk. Het verbond van Abraham **wijst de weg in (de) waarheid** (verbond van Mozes) **naar het leven** in het Koninkrijk.

8.5 Het (ver)nieuw(d)e verbond

Jer.31:31-34 **“Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN. Maar **dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal** na deze dagen, luidt het woord des HEREN: **Ik zal mijn Torah in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.** Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: **want zij allen zullen Mij kennen**, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun **ongerechtigheid vergeven** en hun zonde niet meer gedenken”.**

Zie ook Hebreë 7 t/m 10 (of vorige les)

Zie de dagen komen

Het volk was verdeeld in Israël (in het noorden) en Juda (in het zuiden). Omstreeks 600 voor Christus kondigde Jeremia aan dat God het verbond wederom zou vernieuwen “zie de dagen komen”. Zoals wij die kennen als het Nieuwe testament noemen joden het de ‘**Briet Chadasja**’ wat betekent het Nieuwe Verbond.

De reden voor een nieuw verbond was in de eerste plaats om de komst van de Messias, maar ook doordat zij het Verbond verbroken hadden door ongehoorzaamheid en koppigheid. Het Nieuwe Verbond is het laatste verbond dat God met Zijn Volk wil sluiten We zullen zien dat al de drie verbonden die we hiervoor besproken hebben in het Nieuwe Verbond verweven zijn.

Met het huis van Israël

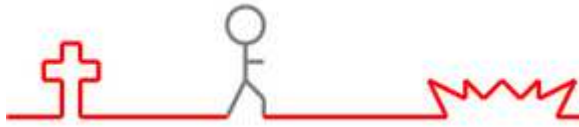
Velen beweren dat het Nieuwe Verbond voor de christenen is en het Oude Verbond voor de Joden. Zij hebben geen idee van wat het plan van God is. De kennis ontbreekt en we weten wat de gevolgen daarvan zijn. God gaat alleen een verbond aan met hen die dat willen; met wedergeboren gelovigen, zowel Jood als niet-Jood.

Vanuit de geschiedenis leren we dat er ook heidenen betrokken waren bij het volk van Israël (de vreemdeling). Ook hier zien wat dat deel uit maken van het volk van God, voorafgaat aan het geloven in het verbond van Abraham. Ook vandaag de dag geldt dit nog steeds voor hen die tot geloof gekomen zijn in Jesjoea.

Mijn Torah in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven

We zien dat God het verbond dat Hij met Mozes gemaakt heeft, de Torah, deel uitmaakt van het Nieuwe Verbond. Dat dit moeilijk te accepteren is voor sommige

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

gelovigen, komt doordat er eeuwenlang door de tegenstander (satan) een onjuiste uitleg verkondigd is als zijnde: wet(tisch), oud/nieuw, het geldt niet voor nieuwtestamentische christenen enz.

De leraren die God vandaag geroepen heeft, hebben een moeilijke taak om 2000 jaar religie en traditie te doorbreken. Toch zal God nog voordat Jesjoea terugkomt, vele ogen van gelovigen openen en hun verstand verlichten. Dit laatste valt buiten deze lessen, maar ik maak melding dat in de laatste vijf jaar vele gelovigen de waarheid van het Woord (de Torah) en de verbonden herontdekt hebben.

Want zij allen zullen Mij kennen

Daarna zullen alle gelovigen God kennen als de Koning die gaat regeren. Dit komt dus nadat de gelovigen tot geloof gekomen zijn en nadat zij de Torah (het verbond van God) door de Heilige Geest in hun harten hebben laten schrijven. Vervolgens kunnen zij Zijn gerechtigheid (levenswandel) toepassen in hun leven.

Vergeving van Zonden

Ez.26:31 “Dan zult gij terugdenken aan uw boze wandel en aan uw handelwijze, die niet goed was, en gij zult van uzelf walgen om uw ongerechtigheden en uw gruwelen”.

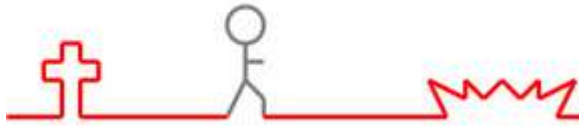
Is dit niet wat je denkt, de boze wandel is niet de wandel voordat je tot geloof kwam? Maar de boze wandel van de verlost gelovige die echter een wetteloze (zonder Torah) leven leeft. Dit zijn de ongerechtigheden van gelovigen. Jeremia spreekt immers tegen hen die God kennen en de Torah hebben ontvangen, net als wij.

Conclusie:

Het Nieuwe Verbond bestaat uit de vernieuwing van het verbond van Abraham, het verbond van Mozes en het verbond van David. Als we dit begrijpen, begrijpen we alle teksten uit het Nieuwe Verbond (NT), omdat zij allen deel uitmaken van het grote plan van God. Ook de uitleggingen van Paulus over de wet (Torah) gaat nu duidelijker worden. Immers Paulus wordt veelal verkeerd uitgelegd en dus niet begrepen. We zullen daar in de volgende les mee beginnen.

*Ez.36:24-29 “Ik zal u weghalen uit de volken en u bijeenvergaderen uit alle landen, en Ik zal u brengen naar uw eigen land; Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. **Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.** Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn. Ik zal u van al uw onreinheden verlossen”.*

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Wauw, dit is naast Jeremia 31 ook het Nieuwe Verbond dat God vandaag aan ons geeft. Velen gelovigen zeggen: “we zijn niet onder de wet”. Maar wie de geest van God ontvangen heeft ervaart het volgende: **De Geest van God schrijft een Wet (de Torah) in je hart**. We zien dat de Geest van God ons aanspoort om Zijn verordeningen te doen dat in overeenstemming is met het verbond van Mozes. Helaas heeft religie en traditie voor velen gelovigen, deze waarheid uit het onderwijs naar Gods kinderen verwijderd.

Gelukkig hebben we een **nieuw hart** ontvangen waarop God Zijn Torah/verbond kan schrijven met de vinger Gods (Heilige Geest). Hiervoor vraagt God aan jouw toestemming. Het maken van een keuze om de volgende stap/fase in te gaan is geheel in overeenstemming met de tweede wedergeboorte die Jesjoea aan Nicodemus onderwijst. Nicodemus kon voor zichzelf beslissen. Kan jij dat ook?

Gal.3:17 “Ik bedoel dit: de wet [**Torah / verbond van Mozes**], die vierhonderd dertig jaar later is gekomen, maakt het testament [**verwijst naar het verbond van Abraham**], waaraan door God tevoren rechtskracht verleend was, **niet ongeldig, zodat zij de belofte haar kracht zou doen verliezen**”.

Prijst God! Alle zegeningen die God in het verbond van Abraham belooft heeft haar kracht niet verloren. Evenzo alle zegeningen die God in het verbond van Mozes belooft. Wij kunnen vandaag beginnen te leven in diezelfde zegeningen. Dat is voor eenieder die de belofte (genade) in overeenstemming met het verbond van Abraham ontvangen heeft. Leven in de zegen is veel meer dan leven onder de genade. Er volgen nu beloften die ook aan de vreemdeling gegeven is.

Participatie van de heidenen in het Verbond(en) van God.

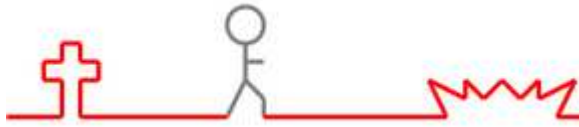
Ez.47:21-22 “Dit land nu zult gij onder u verdelen naar de stammen Israëls; gij zult het tot een erfdeel verloten onder u en onder de **vreemdelingen** die onder u vertoeven en die onder u kinderen verwekt hebben; dezen zult gij als onder de Israëlieten geboren beschouwen; zij zullen met u een erfdeel bij loting toegewezen krijgen onder de stammen Israëls”;

Deut.24:14 “Gij zult de arme, behoeftige dagloner niet hard behandelen, hetzij hij behoort tot uw broeders, hetzij tot de **vreemdelingen**, die zich in uw land, in uw steden zullen bevinden”.

Joz.8:35 “Er was geen woord van al hetgeen Mozes geboden had, dat Jozua niet voorlas aan de gehele gemeente van Israël en de vrouwen, de kinderen en de **vreemdelingen**, die met hen meegegaan waren”.

Ez.47:22 “gij zult het tot een erfdeel verloten onder u en onder de **vreemdelingen** die onder u vertoeven en die onder u kinderen verwekt hebben; dezen zult gij als onder de Israëlieten geboren beschouwen; zij zullen met u een erfdeel bij loting toegewezen krijgen onder de stammen Israëls”.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

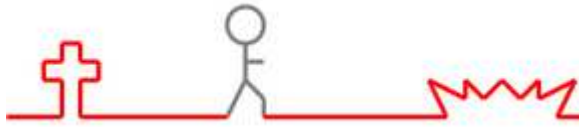
Jes.56:1-4 “Zo zegt de **HERE**: Onderhoudt het recht en doet gerechtigheid, want mijn heil staat gereed om te komen en mijn gerechtigheid om zich te openbaren. Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; die acht geeft op de sjabbat, zodat hij hem niet ontheiligt, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaads doet. **Laat dan de vreemdeling die zich bij de HERE aansloot, niet zeggen: De HERE zal mij zeker afzonderen van zijn volk; en laat de ontmande niet zeggen: Zie, ik ben een dorre boom. Want zo zegt de HERE van de ontmanden, die mijn sjabbatten onderhouden en verkiezen wat Mij behaagt en vasthouden aan mijn verbond. Ik geef hun in mijn huis en binnen mijn muren een gedenkteken en een naam, beter dan zonen en dochters; Ik geef hun een eeuwige naam, die niet uitgeroeid zal worden. En de vreemdelingen die zich bij de HERE aansloten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sjabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond”**

De belofte is aan het volk Israël en de Joden gegeven. Maar ook de bekeerde heidenen zijn altijd al geaccepteerd en zij hebben deel aan de Verbonden van God gehad. Dat geldt ook voor het Nieuwe Verbond. Zeg niet dat je buiten het volk van Israël om of via een andere weg of omweg het Koninkrijk van God in kunt gaan. De mantel der gerechtigheid ontvang je als je een verbond met God hebt gesloten. Daarna begint het leven in Zijn Gerechtigheid die je in Zijn Koninkrijk brengt. Het proces van het witwassen van klederen kan beginnen.

Amen!

De les is niet compleet als er niet gezegd wordt wat er gebeuren zal als je geen verbond met Jesjoea sluiten wilt. Naast de beloofde zegeningen is er ook een ernstig woord voor hen die het Verbond van God niet willen accepteren. Dit kan je lezen in Hebreeën Hfst.3 t/m Hfst.4 vers 13.

9. Inleiding

We hebben inmiddels enig onderwijs ontvangen over de Torah en de verschillende verbonden. Nu zouden wij in staat moeten zijn om uitspraken van Paulus (in het Hebreeuws Sjaael genoemd) aangaande zijn onderwijs te kunnen begrijpen. We nemen een willekeurig voorbeeld. Voordat je verder leest, probeer eerst eens zelf te onderzoeken wat Paulus in de volgende Bijbeltekst onderwijst. Zo zegt hij tegen de gelovigen in Galatië het volgende:

Gal.3:17 “Ik bedoel dit: de wet, die vierhonderd dertig jaar later is gekomen, maakt het testament, waaraan door God tevoren rechtskracht verleend was, niet ongeldig, zodat zij de belofte haar kracht zou doen verliezen”.

Analyse:

Paulus (Sjaael) heeft het hier in de eerste instantie over het verbond van Abraham. God heeft daar Zijn rechtskracht aan verleend, dat wil zeggen Zijn belofte dat in een Verbond is vastgelegd, waar Hij niet meer op terug kan komen om deze te veranderen. God kan er niet meer van kan afwijken. Het blijft eeuwig van kracht omdat God eeuwig is. Het verbond van Abraham blijft voor altijd geldig.

Met de ‘wet’ verwijst Paulus (Sjaael) naar de Torah die vierhonderd dertig jaar later via Mozes op de berg Sinai gegeven is. Ook wel het verbond van Mozes genoemd. Paulus zegt hier dat met de komst van het verbond van Mozes de eerdere afspraken die gemaakt zijn tussen God en Zijn dienstknecht Abraham daardoor niet tot het verleden behoren.

Opmerking:

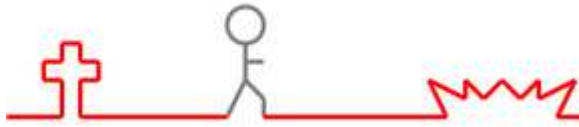
In de brieven van Paulus haalt hij de ene keer het verbond van Abraham aan, en de andere keer het verbond van Mozes. Daarnaast spreekt hij ook over het Nieuwe Verbond in Christus. En dan ook nog, naar de negatieve kant van het verbond van Adam, de wet van zonde en dood.

De verschillende verwijzingen zijn soms moeilijk te achterhalen omdat zij allen met het woordje ‘wet’ vertaald zijn. Paulus verwijst veel naar de Torah maar soms bedoeld hij ook letterlijk een wet. Al deze verwijzingen zijn in de Bijbel vertaald met ‘wet’, wat het er niet eenvoudiger op maakt. Hierdoor zijn vele gelovigen het spoor bijster.

We weten dat ‘wet’ vertaald is van het Griekse woord ‘Nomos’. En Nomos is gebruikt voor de vertaling van onder andere de ‘Torah’.

‘Nomos’ betekent in veel gevallen ook ‘wet’ maar **‘Torah’ betekent geen ‘wet’ en ‘Nomos’ betekent geen ‘Torah’**. Om ‘Torah’ toch vertaald te krijgen is het ongelukkige woord ‘Nomos’ gekozen omdat er simpelweg geen goed woord in het

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Grieks voorhanden was om gebruikt te kunnen worden voor de vertaling van het woord 'Torah'. De Grieken hebben immers geen Torah.

Torah betekent: 'Gods Instructie' of 'Gods Onderwijs' om te kunnen wandelen in Zijn Gerechtigheid met het doel om Jesjoea te kennen die de Levende Torah is. Het wordt pas echt problematisch als Paulus 'Nomos' gebruikt om daadwerkelijk 'wet' aan te geven als een leven onder legalisme. Nieuwe woorden als Wetticisme of wettisch bestonden in die tijd nog niet. Lees en let dus goed op in welke context Paulus het woordje 'Nomos' gebruikt.

Handelingen 21-23

Het boek Handelingen is geschreven in een groot tijdsbestek met als doel te getuigen van de gebeurtenissen die de apostelen met het geloof in Jesjoea meemaakten. Belangrijk is te weten dat er tussen Handelingen 20 en Handelingen 21 een groot gat zit van enkele tientallen jaren. Handelingen 21-23 is geschreven rond 56-58 Na Christus. Velen geloven dat Paulus ongeveer 34-35 Na Christus tot geloof in Jesjoea gekomen is. Dus is Paulus dan al ruim 20 jaar een wedergeboren gelovige.

In Handelingen 21 komt Paulus terug van een aantal reizen. Zijn brieven aan de gemeente te Rome en de gemeente te Galatië waren toen al geschreven. Dit geeft een andere kijk op de situatie van zijn gevangen neming. De aantijging was een gerucht op zijn onderwijs, die niet volgens de Torah geleerd zou zijn. Hier komen we straks op terug.

Willen we Paulus in zijn onderwijs kunnen begrijpen dan moeten we op z'n minst weten wie Paulus is, wat zijn achtergrond is en waar hij voor gaat en wat zijn beweegredenen waren om het Evangelie van het Koninkrijk te verkondigen.

9.1 Rav Sjael (de apostel Paulus)

Volgens de Bijbel kunnen we opmaken dat Paulus drie nationaliteiten heeft. Hij is een Romeinse burger, een burger van Tarsus en hij is een Hebreëer. Daarnaast wordt Paulus buiten zijn werkgebied, voornamelijk in Joodse kringen rabbi Sjael genoemd wat zijn echte naam is. God heeft nooit zijn naam Sjael veranderd in Paulus.

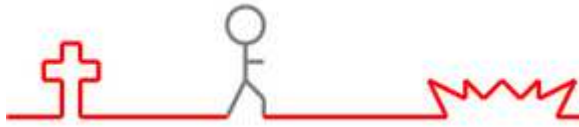
Het hebben van twee namen komt ook vandaag de dag nog voor wanneer de oorspronkelijke naam niet correct of juist in de taal van het betreffende land uitgesproken kan worden.

Hand.13:9 "Doch Saulus, anders gezegd Paulus, vervuld met de heilige Geest..."

Sjael een Farizeeër en Jood

Dat geldt ook voor zijn identiteit. In de eerste plaats was Sjael (Paulus) van geboorte een Jood. In later stadium zei hij van zichzelf dat hij een Farizeeër is.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Hand 23:6 “En daar Paulus wist, dat het ene deel behoorde tot de Sadduceeën en het andere tot de Farizeeën, riep hij in de Raad: **Mannen broeders, ik ben een Farizeeër, een zoon van Farizeeën, ik sta terecht om de hoop en de opstanding der doden**”.

Vanwege een beschuldiging staat Sjael hier voor de raad. Sjael zei niet dat hij zijn Farizeïsme heeft afgelegd. Wat is er mis om een Farizeeër te zijn? Zij komen immers toch ook tot geloof in de Jesjoea. Velen denken dat het Nieuwe Verbond alleen voor vandaag de christenen geldt en zeggen dat het O.T. voor de Joden is. Maar ook het N.T. is voor en door Joden geschreven en het grootste deel zelfs door een Farizeeër.

Hand.6:7 “En het woord Gods wies en het getal der discipelen te Jeruzalem nam zeer toe en een **talrijke schare van de priesters gaf gehoor aan het geloof**”.

Hand.21:20 “Gij ziet, broeder, **hoevele [tien]duizenden er onder de Joden gelovig zijn geworden** en allen zijn zij ijveraars voor de Torah”.

Zowel duizenden priesters (Farizeeën en Sadduceeën) als tienduizenden andere Joden kwamen tot geloof. Het Griekse woordje ‘urias’ betekent eerder tienduizenden dan duizenden. Hoe kunnen sommigen zeggen dat het Nieuwe Verbond voor christenen is en niet voor de Joden en de Torah voor Joden en niet voor christenen?

Sjael die het grootste deel van het Nieuwe Verbond schreef was trots om een wedergeboren Farizeeër te zijn en zijn taal als Jood was dan ook het Hebreeuws. Paulus was een Israëliet uit de stam Benjamin (Rom.11:1)

Hand.21:40 “En toen hij dit toegestaan had, wenkte Paulus, boven aan de trappen staande, het volk met zijn hand; en toen het geheel stil geworden was, **sprak hij hen in de Hebreeuwse taal toe**”.

Hand.22:2 “Toen zij nu hoorden, dat hij hen in de **Hebreeuwse taal toesprak**, hielden zij zich te meer stil”.

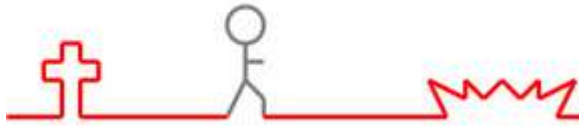
Sjael een man uit Tarsus

Hand.21:39 “Maar Paulus zeide: **Ik ben een Jood uit Tarsus, burger van een welbekende stad in Cilicië**”.

Tarsus is een plaats in Cilicië (zuid Turkije). Volgens de Griekse geschiedenis stond de stad bekend als een plaats waar één van de grootste Griekse Universiteiten stonden. Zijn passie was op de eerste plaats zijn studie in de Torah onder leiding van Gamaliël.

Hand.22:3 “**Ik ben een Jood, te Tarsus in Cilicië geboren, doch in deze stad opgevoed, aan de voeten van Gamaliël opgeleid met nauwgezette**

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

inachtneming van de wet [Torah] onzer vaders, een ijveraar voor God evenals gij allen heden zijt”.

Paulus (Sjaoel) heeft zijn Hebreeuwse opleiding genoten onder leiding van Gamaliël, hij was één van de grote Joodse leiders in die tijd. Zijn opleiding bestond dan ook niet alleen om de Torah uit het hoofd te leren, zoals de andere Joodse kinderen dat deden, maar hij werd speciaal opgeleid in leiderschap. En dit deed hij zeer nauwkeurig met veel ijver om de lessen van de Torah ook in de praktijk te brengen. Vanwege zijn woonplaats Tarsus zal hij ook veel hebben opgestoken van de Griekse mythologie.

*Hand.21:37 “En toen Paulus de kazerne zou worden binnengedragen, zeide hij tot de overste: Mag ik u iets zeggen? En hij zeide: **Kent gij dan Grieks**”?*

Vandaar dat Paulus (Sjaoel) ook regelmatig met veel Grieken in gesprek ging over hun Griekse gedachtegoed dat vaak tegen de Hebreeuwse denkwijze inging. Sjaoel begreep de Grieken vanwege hun filosofische achtergrond. Mede door de overheersing van Alexander de Grote, rond 330 voor Christus heeft de Griekse mythologie sterke invloed op het Joodse denken gehad, vooral bij de Sadduceeën (zij geloofden o.a. niet meer in de opstanding).

Als God een instructie geeft om deze na te leven, dan zegt de Griekse denkwijze “wat zegt die en die ervan, hoe denk jij hierover” of “is dit God wel die dat zegt”. De Hebreeuwse denkwijze zegt: “Zegt God dat? OK, zeg me wat ik moet doen”. Helaas is deze Hebreeuwse denkwijze in die tijd sterk beïnvloed, wat je vaak hoorde zeggen was; “Ik ben van Kajafas, die zegt dit.”, “Ik ben van Gamaliël, die zegt dat”. Sjaoel (Paulus) zegt: “Stop daarmee. We zijn van Christus.”

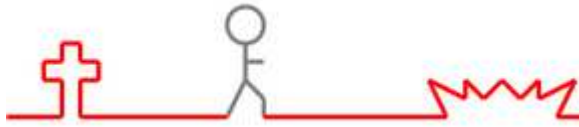
Sjaoel was net als Jesjoea een Rabbi, een leraar van de Torah. Jesjoea wees naar Zichzelf als vervulling van de Torah en Sjaoel wees naar Jesjoea. Het is verkeerd om discipelen te maken naar je eigen beeld, inzicht en kennis. De opdracht is niet om discipelen te maken en hen hetzelfde te leren wat jezelf ook geleerd hebt.

*Mat.28:19 Gaat dan henen, maakt al de volken tot **mijn** discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.*

Sjaoel een Romein

*Hand.22:25-28 “En toen men hem met de riemen in de houding strekte, zeide Paulus tot de hoofdman, die erbij stond: Moogt gij **een Romein**, en dat zonder dat hij een vonnis heeft, geselen? Toen de hoofdman dit hoorde, ging hij naar de overste, berichtte het hem en zeide: Wat gaat gij doen? Want deze man is een Romein. En de overste ging erheen en zeide tot hem: Zeg mij, zijt gij een Romein? En hij zeide: Ja. En de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een grote som verkregen. Maar Paulus zeide: Doch ik bezit het door geboorte”.*

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Naast Jood en Griek heeft Sjael ook een Romeinse identiteit. In gesprek met de Romeinen zal hij ook Latijn hebben gesproken. Hij heeft drie nationaliteiten en spreekt op z'n minst drie talen, waarschijnlijk vier, immers, na de val van Babylon was de algemene voertaal in het land Aramees.

Zijn roeping

Als we Sjael in deze tijd zouden plaatsen dan zou hij voor zijn kennis van God en Zijn Woord een dokterstitel hebben of zelf hoogleraar zijn. Maar Sjael koos voor een eenvoudig bestaan als tentenmaker dat hij in het familiebedrijf geleerd had. Sjael bekeerde zich van het Judaïsme naar het geloof in Jesjoea. Hij is o.a. de grondlegger van evangelisatie naar de heidenen buiten de grenzen van Israël.

Hand.9:15 "Maar de Here zeide tot hem: Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en [de] kinderen Israëls".

Sjael bezat een enorme liefde voor de Torah, het woord van God. Als we zelf niet de kennis van de Torah bezitten dan moeten we iemand vinden die dat wel heeft. Sjael bezat die kennis en daarom koos God hem uit om de boodschap van het Nieuwe Verbond ook aan Zijn volk door te geven. Ook de apostelen vroegen regelmatig om zijn raad. Het doel waar Sjael op richtte was zijn Heiland, Jesjoea.

Fil.1:20-21 "naar **mijn vurig verlangen** en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat **met alle vrijmoedigheid**, zoals steeds, ook nú Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood. Want het leven is mij Christus en het sterven gewin".

Gal.2:20 "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), **niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij**. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven".

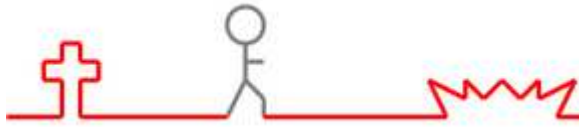
Jesjoea was de Nr 1 in zijn leven.

Zijn onbegrip

Zijn onderwijs wordt vaak niet begrepen vanwege onwil en vervolgens door verdraaiingen van de woorden die hij sprak. Eén van de redenen hiervoor is het gebrek aan kennis van het Woord van God. Nog een andere reden is dat de tegenstander niet wil dat Gods kinderen de waarheid (gaan) verstaan, vooral als het de Torah betreft of als het verbond van Mozes ter sprake komt. Dan zijn vele gelovigen opeens niet thuis. Dat is tot op de dag van vandaag nog steeds te merken.

De misverstanden van Sjael concentreren zich in Handelingen 21 en 22. Er was een gerucht over Sjael die heel Jeruzalem in rep en roer bracht. Mensen houden er niet

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

van om te veranderen. Het gerucht ging datgene wat Sjael leerde, niet overeenkwam met de Torah. In werkelijkheid kwam het niet overeen met de Joodse traditie, omdat Paulus het vernieuwde Verbond verkondigde in overeenstemming met de besnijdenis van het hart. (Jer. 31:31)

Een andere reden was de angst van de leiders. Zij vreesden voor hun positie die zij hadden verkregen. Vooral de Sadduceeën die de belangen van de tempel behartigden. De Farizeeën hadden de leiding over de synagogen die verspreid waren in het land. Maar de Sadduceeën heulden met de Romeinen, met andere woorden er was een vorm van corruptie aanwezig. Zij waren ook de groep Joden die de Romeinen aanzette om Jesjoea te kruisigen.

Wat willen wij als Nieuw Verbondsgelovigen vandaag horen?

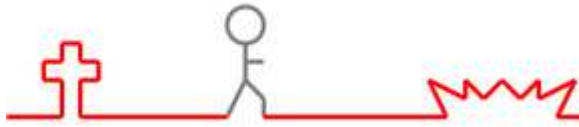
1. Hoe wij als verbondskinderen onze relatie en liefde tot God en naar elkaar kunnen vergroten door in Zijn Gerechtigheid [de Torah] te wandelen.
2. Of doorgaan met onze (eigen) tradities en religie door te geloven dat de Torah dat vertaald is met wet, en vooral 'het verbond van Mozes' is afgedaan.

Voor beiden groepen gelovigen geeft Sjael onderwijs afhankelijk in welke geloofsfasen je bevindt; in het verbond van Abraham, wandel in de genade en afhankelijk van wonderen en tekenen of in het verbond van Mozes, in de zegen, en alles zal u bovendien gegeven worden.

9.2 Want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade"

Rom.6:1-14 "Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jesjoea gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem. Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest,

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

*maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God. Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, **want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.***

In Romeinen 6 vers 1 t/m 14 legt Sjael de (eerste) wedergeboorte uit, ‘met Hem gekruisigd, gestorven, begraven, weer opgestaan en een nieuw leven hebben ontvangen in Hem’. Over de Torah en/of het verbond van Mozes wordt nog niet gesproken. Al doet Sjael daar wel een verzoek naar, “**en stelt u leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God**”.

Met het woordje ‘wet’ in vers 14 verwijst Sjael dus niet naar de Torah of het verbond van Mozes. Wat dan wel? Hier verwijst Sjael met ‘Nomos’ naar ‘de wet van zonde en dood’. Let op het woordje ‘WANT’ die vòòr deze zin staat en verwijst naar: ‘de zonde zal over u geen heerschappij voeren. Met andere woorden de wet of het verbond van Adam (in de negatieve zin), want de zonde brengt de dood voort.

In hoofdstuk 5 legt Sjael via een andere weg opnieuw het belang van de (eerste) wedergeboorte uit. Wie niet door het verbond van Abraham maar door de Torah te doen denkt gerechtvaardigd te zijn, kan het Koninkrijk van God nu eenmaal niet ingaan. Let op het woordje ‘**roemen**’ in vers 2, dus moeten we nog verder teruggaan naar hoofdstuk 4. Daar zien we dat Sjael het verbond van Abraham erbij haalt en zegt daarover het volgende:

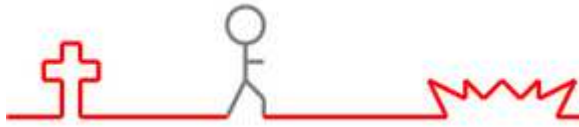
“Want indien Abraham **uit werken** gerechtvaardigd is, dan heeft hij roem, maar **niet bij God.**”

Sjael zegt hier dat roem verkregen uit werken, bij God geen gerechtigheid voortbrengt. We weten dat Abraham gerechtvaardigd is uit geloof en niet door werken. Dit is de kern van de boodschap van Sjael aan de gelovigen in Rome. Romeinen waren bekend met roemen en wetten, alleen niet met de Torah.

Sjael waarschuwt hen die denken gerechtvaardigd te worden door de Torah te onderhouden zonder eerst tot geloof in Jesjoea te komen. **Eerst komt geloof en genade** en daarna komt gerechtigheid door de Torah in gehoorzaamheid te doen en niet door te roemen in eigen werken. Of dit nu Torah wetten zijn of eigen (Romeinse) wetten dat maakt voor God niet uit. Geloof komt eerst. En na geloof gehoorzaamheid.

*Rom.6:15-23 “Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet [Torah], maar onder de genade zijn? Volstrekt niet! Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij **van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid**? Maar Gode zij dank: gij wáárt slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is; en, vrijgemaakt van de zonde, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid. Ik zeg dit van menselijk standpunt om de zwakheid van uw vlees. Want gelijk gij uw leden gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de wetteloosheid tot wetteloosheid, zo stelt nu uw*

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

leden ten dienste van de gerechtigheid tot heiliging. Want toen gij slaven waart der zonde, waart gij vrij van de gerechtigheid. Wat voor vrucht hadt gij toen? Dingen, waarover gij u nu schaamt; immers, het einde daarvan is de dood. Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven. Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here”.

Rom.3:31 “Stellen wij dan door het geloof de wet [Torah] buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet [Torah]”.

Rom.8:4 “opdat de eis der wet [Torah] vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest”.

Paulus zegt hier in Rom.8 vers 4 Wie de Torah afwijst, wandelt naar het vlees, is vleselijk of anders gezegd natuurlijk bezig. Dit komt geheel overeen met de definitie van Jeremia die het volgende over het Nieuwe Verbond zei: “Ik zal mijn wet [Torah] in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven” en dit is zoals we geleerd hebben een geestelijk zaak. Zo, wie de Geest van God ontvangen heeft en naar de Geest wandelt, vervult de Torah, precies zoals Jeremia geprofeteerd heeft over het Nieuwe Verbond (Jer. 31:31). “want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet [Torah] Gods”. (Rom. 7:22)

Tot zover, maar wat nu?

Let op vers 23 daar heeft Paulus het over een **andere wet**. In het Grieks geschreven met hetzelfde woord ‘Nomos’.

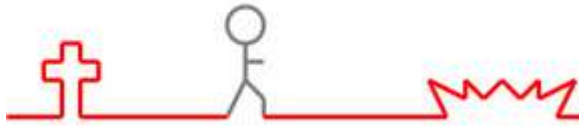
*Rom7:23 “maar in mijn leden zie ik **een andere wet**, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van **de wet der zonde**, die in mijn leden is”.*

Paulus heeft het hier tegen Romeinen, die meer dan wie ook weten wat het is om onder een wet te leven die door de keizer is ingevoerd. Of je was slaaf of je was Romein. Met “gij zijt niet onder de wet maar onder de genade”, wordt dus niet verwezen naar de Torah. Maar naar de wet van zonde vanwege de natuurlijke (vleselijk) gesteldheid.

Rom.8:7 “Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet [Torah] Gods”.

De gelovige Romeinen hadden nog moeite met natuurlijk (vleselijk) denken en handelen. Want dit bracht hen (weer terug) onder de wet van de zonde. Zij moesten geestelijk worden en dat wordt je door te onderwerpen aan de Torah van God. Dat wil zeggen door Zijn Geest te laten onderwijzen in de Torah.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Bepaal zelf maar of je nog vleeselijke of geestelijk denkt? Als je niet aan de Torah hebt onderworpen heb je nog een natuurlijke geest die de leiding in je leven bepaalt (vleeselijk denken).

9.3 Zijt ook gij dood voor de wet

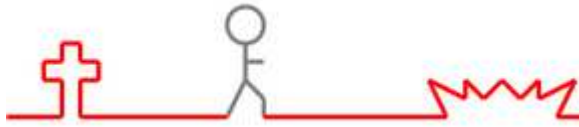
Rom.7:1-14 “Of weet gij niet, broeders, – ik spreek immers tot wie de wet [Torah] kennen – dat de wet heerschappij voert over de mens, zolang hij leeft? Want de gehuwde vrouw is door de wet aan haar man gebonden, zolang deze leeft; wanneer echter de man sterft, is zij ontslagen van de wet, die haar aan die man bond. Zo zal zij dan, indien zij bij het leven van haar man een ander tot man neemt, echtbreekster heten; wanneer echter de man sterft, is zij vrij van de wet, zodat zij geen echtbreekster is, indien zij zich aan een andere man geeft. Bijgevolg, mijn broeders, **zijt ook gij dood voor de wet** door het lichaam van Christus om het eigendom te worden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen. Want toen wij in het vlees waren, werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen; maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes en niet in de oude staat der letter. Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren. Maar uitgaande van het gebod, wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de zonde dood. Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven, en het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn; want de zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood. Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. Is dan het goede mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft, opdat zij zou blijken zonde te zijn, door het goede mijn dood bewerkt, opdat de zonde bij uitstek zondig zou worden door het gebod. Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde”.

In vers 1 staat: Alleen bestemd voor hen die in Gods Gerechtigheid [Torah] wandelen. Sjaoel zegt zelfs voor hen bij wie de Torah heerschappij over hen voert. Met andere woorden geheel overgegeven aan de gerechtigheid van God. Dit gedeelte is voor hen die deel hebben aan het verbond van Mozes welke een onderdeel is van het Nieuwe Verbond (zie vorige les).

Wie de les van het verbond (of de verbonden) niet kent kan deze boodschap maar moeilijk begrijpen. En wat doe je als je het niet begrijpt? Precies overslaan, voor velen dan ook jammer omdat zij veel van Gods belofte en zegen missen.

De kern van deze boodschap van Sjaoel is:

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

- De Torah van God is Heilig (voor God apart gezet)
- De Torah van God is Goed
- De Torah van God is Gerechtigheid
- De Torah van God is Geestelijk

Vers 1 t/m 3: Het doel van Gods Verbond wordt vergeleken met een huwelijk. Het verbond van God kan alleen verbroken worden door de mens (vrouw) en niet door God (de man) tenzij Hij overlijdt.

Vers 4 is het vers dat vaak verkeerd wordt uitgelegd. Sjael zegt hieraan vooraf 'indien gij zich aan een ander man geeft' en daarna zegt Sjael dat je dan niet meer van Christus bent maar eigendom van een ander. En dit is precies wat het betekent, want als dit gebeurd ben je dood. (niet meer onder de Gerechtigheid van Gods)

De Torah is als een Katuba (huwelijksakte). Wie het verbond verbreekt en naar een ander gaat staat niet meer onder de bescherming (van de man).

9.4 Gerechtigheid verkregen uit geloof

*Rom.9:30-10:3 "Wat zullen wij dan zeggen? Dit: heidenen, die geen gerechtigheid najaagden, hebben gerechtigheid verkregen, namelijk **gerechtigheid, die uit geloof is**; doch Israël, hoewel het een wet ter gerechtigheid najaagde, is aan de wet niet toegekomen. Waarom niet? Omdat het hierbij niet uitging van geloof, maar van vermeende werken. Zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots, gelijk geschreven staat: Zie, Ik leg in Sion een steen des aanstoots en een rots der ergernis, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. Broeders, de begeerte mijns harten en mijn gebed over hun behoud gaan tot God uit. Want ik getuig van hen, dat zij ijver voor God bezitten, maar zonder verstand. Want **onbekend met Gods gerechtigheid en trachtende hun eigen gerechtigheid te doen gelden, hebben zij zich aan de gerechtigheid Gods niet onderworpen**".*

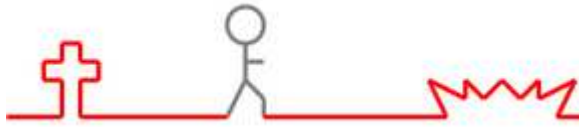
Sjael stelt hier een vraag: "wat zullen we zeggen?" De heidenen die tot geloof kwamen, waren nog niet bekend met de Torah. In tegenstelling tot het volk van Israël die wel de Torah deden. Echter, zij deden dit niet uit geloof maar door werken (legalisme). De heidenen waren wel gerechtvaardigd geworden door geloof. Maar Sjael zegt hier niet dat de Torah daardoor is afgedaan. Het is pas het begin.

Nu zijn de rechtvaardigen, die genade hebben verkregen door geloof, wel in staat om de Gerechtigheid (de Torah) na te jagen. Let op de laatste zin: (ik formuleer het nu controversieel, maar er wordt hetzelfde mee bedoeld.) "Nu **wel bekend** met Gods gerechtigheid en **niet trachten** om legalisme te doen, hebben zij zich aan de gerechtigheid Gods **wel onderworpen**". (Zie les 3 over Gods Gerechtigheid)

Er is dus eerst gerechtvaardigd zijn uit geloof. (Door Gods Genade).

En daarna gerechtigheid doen uit de Torah. (Door gehoorzaamheid)

9.5 Christus is het einde der wet

Rom.10:4-13 “**Want Christus is het einde der wet [Torah], tot gerechtigheid voor een ieder, die gelooft. Want Mozes schrijft: De mens, die de gerechtigheid naar de wet [Torah] doet, zal daardoor leven. Maar de gerechtigheid uit het geloof spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal ten hemel opklimmen? namelijk om Christus te doen afdalen; of: Wie zal in de afgrond nederdalen? namelijk om Christus uit de doden te doen opkomen. Maar wat zegt zij? Nabij u is het woord, in uw mond en in uw hart, namelijk het woord des geloofs, dat wij prediken. Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jesjoea Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis. Immers het schriftwoord zegt: Al wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. Want er is geen onderscheid tussen Jood en Griek. Immers, één en dezelfde is Heer over allen, rijk voor allen, die Hem aanroepen; want: al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden worden**”.

Velen denken dat Jesjoea een einde gemaakt heeft aan de Torah. Wie in Jesjoea gelooft hoeft zich niet langer meer aan de Torah te houden omdat Jesjoea voor hen de Torah vervuld zou hebben.

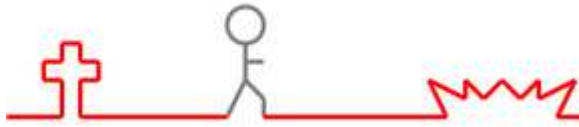
Dit hebben we al eerder besproken. Het Griekse woord ‘telos’ dat hier met ‘einde’ is vertaald, zou met ‘het doel’ of ‘einddoel’ vertaald moeten zijn. Een incorrecte vertaling dus. We weten dat Torah immers ook ‘Het doel raken’ betekent en dat ons doel is om Jesjoea te leren kennen. Daarom zegt Sjaoel direct daarachter: “Want Mozes schrijft: De mens, die de gerechtigheid (levenswandel) volgens de Torah doet, zal daardoor leven”.

9.6 Christus heeft ons vrijgemaakt van de wet

Gal.5:1-6 “Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen. Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen nut doen. Nogmaals betuig ik aan ieder, die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de gehele wet na te komen. Gij zijt los van Christus, **als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij**. Wij immers verwachten door de Geest uit het geloof de gerechtigheid, waarop wij hopen. Want in Christus Jezus vermag noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof, door liefde werkende”.

De werkelijke besnijdenis is die van het hart welke volgens het Nieuwe Verbond van kracht is geworden (Jer.31:31). Hier wordt wederom gewaarschuwd dat men alleen door werken der wet (legalisme) **niet** gerechtvaardigd kan worden, je staat dan ook nog buiten de genade.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

9.7 De wet aan het kruis genageld

Col.2:13-14 “Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door **het bewijsstuk** uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. **En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen**”:

Omdat onbesneden en/of besneden verwijst naar het verbond van Mozes denken sommigen dat de deze tevens aan het kruis is genageld om nooit meer dienst te doen. Tja, de zonden is inderdaad aan het kruis genageld, echter, de Torah niet want dat betekent letterlijk het tegenovergestelde. Torah = Doel raken, Zonde = Doel missen. Het kan dus niet samengaan. Nu moet je goed begrijpen dat alle mensen gezondigd hebben met name tegen de wil van God en daarmee tegen Zijn Torah. Vervolgens komst er overeenkomstig dezelfde Torah (Deuteronomium 27 en 28) een straf over hen. En dat **bewijsstuk**, die de straf rechtvaardigt heeft Hij ook aan het kruis genageld. Wat een rechtvaardige God!

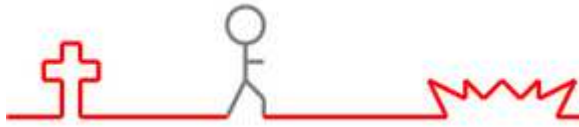
Overigens was de besnijdenis al aanwezig in het verbond van Abraham. (Gen.17:10) Wie tot geloof gekomen is in overeenstemming met het verbond van Abraham en wedergeboren is heeft de besnijdenis van het hart meegemaakt.

9.8 Niet uit werken de wet

Gal.2:16-19 “Wij, geboren Joden, en geen zondaars uit de heidenen, wetende, dat de **mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken der wet**, maar door het geloof in Christus Jezus, zijn ook zelf tot het geloof in Christus Jezus gekomen, om gerechtvaardigd te worden uit het geloof in Christus en niet uit werken der wet. Want uit werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden. Maar indien wij, trachtende in Christus gerechtvaardigd te worden, ook zelf zijn gebleken zondaars te zijn, staat Christus dan in dienst der zonde? Volstrekt niet. Immers, indien ik hetgeen ik afgebroken heb, weder opbouw, bewijs ik daardoor, dat ik zelf een overtreder ben. Want ik ben door de wet voor de wet gestorven om voor God te leven. Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven”.

Het is juist dat men niet wordt gerechtvaardigd door werken uit de wet [Torah]. Je wordt gerechtvaardigd door geloof en uit genade welke men ontvangt door het geloof in de Messias (overeenkomstig het verbond van Abraham). Daarna eenmaal gerechtvaardigd door de genade van God ben je in staat om in gerechtigheid te wandelen door de Torah in je leven toe te passen (overeenkomstig het verbond van Mozes). God gaf de Torah, Zijn heil, niet in Egypte, maar nadat ze verlost waren.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Brood brengt geen bakker voort, maar een bakker wel brood. Wat bedoel ik daarmee te zeggen: gehoorzaamheid brengt geen geloof voort, maar geloof brengt gehoorzaamheid voort. Eerst komt geloof door genade en dan pas gehoorzaamheid door de Torah te doen. Gerechtigheid brengt geen rechtvaardige voort. Zo hoort een rechtvaardige gerechtigheid voort te brengen

Je wordt als buitenlander geen Nederlander door alle wetten van Nederland op te volgen. Je kunt alleen Nederlander worden door geboorte of door een goedkeuring van de Koning(in). Pas dan kom je in aanmerking voor alle rechten, maar er zijn ook plichten. Geheel volgens de Nederlandse wet, het verbond van de Nederlandse koning met de Nederlanders. Zo is het ook in Koninkrijk van God geregeld. Wie het Koninkrijk van God in wilt gaan zal in Gods Gerechtigheid moeten wandelen.

Conclusie

Jesjoea is niet gekomen om een nieuwe kerk te beginnen. Sjaoel een Farizeeër die het merendeel van het nieuwe verbond geschreven heeft, is niet gekomen om een nieuwe religie te verkondigen. God is dezelfde, gisteren en heden, Hij zal niet veranderen tot in eeuwigheid.

Sjaoel, anders gezegd Paulus, koos ervoor om de Torah, het verbond van Abraham en het verbond van Mozes in ere te houden. Hij koos ervoor om haar te gehoorzamen en de andere gelovigen in Jesjoea aan te moedigen, dat ze hun levensstijl behoorden aan te passen in overeenstemming met het verbond van Abraham en Mozes die in het Nieuwe Verbond zijn opgenomen.

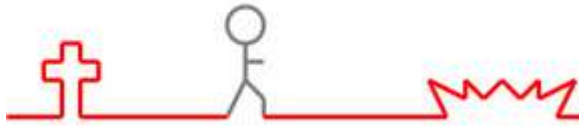
Op het eerste gezicht lijken de brieven van Sjaoel erop te wijzen dat de gelovigen de Torah naast zich neer mogen leggen en haar niet hoeven te volgen. Een fout die velen maken is dat er een leer gecreëerd wordt rondom één enkele Bijbeltekst. Als het een regel uit een brief van Sjaoel is, leg dan de hele brief uit. Dat doen we toch ook met onze eigen brieven?

Op.22:13-14 “Ik ben de Alfa, en de Oméga, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste. Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad”. (SV)

Ingaan in het Koninkrijk van Jesjoea is voor hen die de witte klederen van gerechtigheid van God aangedaan hebben (= Zijn geboden doen). Als gerechtvaardige weet je nu wat het betekent om Gods Gerechtigheid aan te doen. God is een Verbond God en Hij geeft Zijn Verbond aan je om daarin te leven. Dan zullen we samen ingaan in de poorten van het Koninkrijk van God.

Zo was het in het begin en zo zal het ook weer zijn, in het hof waar de boom des levens staat.

10 Inleiding

In de vorige les hadden we het over Sjael (Paulus) en zijn passie voor onderwijs aangaande de Messias. Het was voor de Romeinse gelovigen niet eenvoudig om hun oude gewoonten (het roemen in eigen werken) af te leren. Jesjoea zegt: “Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods.” (Luc.9:62). Als we de lessen van Sjael goed begrijpen, dan zien we dat ze overeenkomen met die van Jesjoea. Daar waar Jesjoea naar zichzelf wees, wijst Sjael naar Jesjoea.

Fil.4.1 “Daarom, mijn geliefde broeders, naar wie mijn verlangen uitgaat, mijn blijdschap en kroon, staat also vast in de Here, geliefden!”

Het toepassen van Gods Gerechtigheid door gehoorzaamheid geschied ten eerste door het geloof en genade in overeenstemming met het verbond van Abraham. Daarna in gehoorzaamheid de zegen ontvangen in overeenstemming met het verbond van Mozes. Als je aan deze twee fasen hebt deelgenomen, rest het ontvangen van een kroon.

Jac.1:12 “Zalig is de man, die in verzoeking volhardt, want, wanneer hij de proef heeft doorstaan, zal hij de kroon des levens ontvangen, die Hij beloofd heeft aan wie Hem liefhebben”.

Jakobus zegt wanneer je de proef hebt doorstaan, dat is nadat de worsteling in je eigen gedachte (naar het vlees) voorbij is (zie vers 14) en je Hem lief hebt door te doen wat Hij in Zijn Torah van je vraagt. De Torah is wel aan Mozes geven maar was bestemd voor het hele volk. Dus aan een ieder die verlost is.

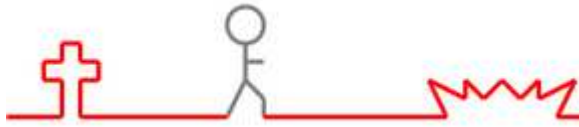
En God zei: “**het is niet goed dat de mens alleen is**” (Gen.2:17). Alles wat God gemaakt had was goed, behalve de eenzaamheid van de mens. Gods plan is, dat we samen zijn; man en vrouw, een gezin, een gemeente, een volk. Bepaalde zaken in de Torah kun je namelijk niet alleen doen, we hebben elkaar nodig.

10.1 De geroepenen

Mat.16:18 “En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn **gemeente** bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen”.

Petrus vertaald in het Grieks is Petros en betekent ‘klein steentje’. Jesjoea spreekt hier over een Petra, dat ‘Rots’ betekent in de grootte van een berg. Deze Petra was de openbaring die God aan Petrus gaf en verwijst naar Jesjoea als het Levende Woord [Torah]. Op basis hiervan, het fundament van de Torah zal Hij Zijn gemeente bouwen. De gemeente zijn de uitverkorenen die op dit fundament bouwen.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Het woordje kerk komt van het Griekse woord 'Eklesia' waar het woord gemeente van afstamt. Het Hebreeuwse woord voor Eklesia is 'Gahilah' wat geroepenen betekent. Het zijn de geroepenen uit de duisternis, zoals God Zijn volk uit Egypte geroepen heeft. De geroepenen worden vaak gezien als 'zij die samenkomen' of eenvoudigweg 'samenkomst', "tot welke ook gij behoort, geroepenen van Jezus Christus" (Rom.1:6)

Jes.42:6 "Ik, de HERE, heb u geroepen in gerechtigheid, uw hand gevat, u behoed en u gesteld tot een verbond voor het volk, tot een licht der natiën"

De geroepenen die regelmatig samenkomen wordt vervolgens vertaald als samenkomst, synagoge, of de gemeente. Weet dat in de Septuaginta (de Tenach in het Grieks) het woordje Eklesia al gebruikt werd om 'de geroepen die samenkomen' weer te geven.

Een nieuw testamentische gemeente is dus niet zo nieuw als sommigen denken. Het volk van God, de gemeente, zijn de geroepenen die eeuwenlang door God bij elkaar gebracht zijn en voor Hem apart zijn gezet (=heilig). Lucas die het Bijbelboek Handelingen heeft geschreven gebruikte dus geen nieuw woord voor 'gemeente'.

Rom.8:30 "en die Hij tevoren bestemd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt".

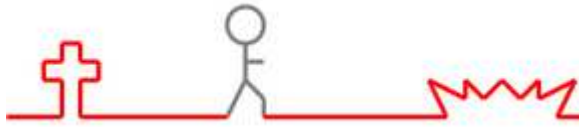
In Deuteronomium zegt Mozes tegen het volk: "Zie, ik heb u inzettingen en verordeningen geleerd, zoals de HERE, mijn God, mij geboden had, opdat gij aldus zou doen in het land, dat gij in bezit gaat nemen. Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie".

Immers welk groot volk is er, waaraan de goden zó nabij zijn als de HERE, onze God, telkens als wij tot Hem roepen? **"En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet [Torah], die ik u heden voorleg?"** (vers 5-8). Dan zouden alle volken op aarde toestromen naar de God van Israël, de enige ware God, en gaan leven volgens de wijsheid van Zijn Torah.

10.2 Heiliging

Sommige gelovigen denken dat heilig zijn, een soort van hoge geestelijke status is dat zich van anderen onderscheid. In zekere zin is dit juist maar dat komt pas op de tweede plaats. Het Hebreeuwse woord voor heiliging is Kodesh dat 'apart gezet voor God' betekent. Een heilig volk is niet een volk dat Gods Gerechtigheid wil gaan doen, maar een volk die in Gods Gerechtigheid leeft. Je kunt dus pas van heiliging spreken als je daadwerkelijk hebt overgegeven en deel uitmaakt van Zijn Verbond.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

*1.Petr.2:9 “Gij echter **zijt** een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een **heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom**, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht”*

Petrus citeert hier een tekst uit de Torah aan:

*Ex.19:5-6 “Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en **mijn verbond bewaart [onderhoud]**, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een **heilig volk**”.*

Heiliging is het proces van het onderhouden van Gods Verbond.

*Jes.56:6-7 “En de **vreemdelingen** die zich bij de HERE aansloten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sjabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar, want mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken”.*

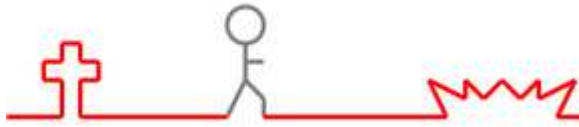
Net als het volk Israël zouden andere volken door God rijk gezegend worden. Ook jij als ‘vreemdeling’, als niet-Jood, mag je aansluiten bij de God van Israël. Hij zal je precies zo behandelen als één van Zijn uitverkorenen verbondskinderen. Je wordt dan logischerwijs wel geacht te leven naar de onderwijzingen die Hij in Zijn Verbond(en) heeft opgetekend.

In Efeziërs 2 richt Paulus zich tot de gelovigen uit de heidenen. ‘Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees... dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het **burgerrecht Israëls** en vreemd aan de **verbonden der belofte**... Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus’.(vers 11-13).

Het proces van heiliging is wat doorlopen moet worden nadat je geroepen bent om deel te hebben aan Zijn Eklesia. Samen aaneengesloten zoals Jesaja dat zegt om Hem te dienen, lief te hebben, de sjabbat te houden en vasthouden aan het Nieuwe Verbond. Dat wil zeggen, leven in overeenstemming met het de inzettingen van dat Nieuwe Verbond.

Heiliging is anders zijn dan de wereld is. Anders kleden (niet provocerend), anders eten (spijswetten), anders leven geheel in overeenstemming met Zijn Gerechtigheid en de afspraken nakomen op de speciale dagen die God in Zijn kalender heeft vastgelegd. Een leven volgens een natuur die straks ook in Zijn Koninkrijk zal zijn. Met natuur worden dezelfde eigenschappen bedoeld als het origineel. Bezit je deze natuur, dan wordt je als loot van een wilde olijf, geënt op de edele olijf, het **uitverkoren** volk Israël.

10.3 Geënt op de edele Olijf.

Rom.8:24 “Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekapt en tegen uw natuur op de edele olijf geënt zijt, hoeveel te meer zullen dezen, naar hun natuur, op hun eigen olijf geënt worden”.

Met de edele olijf wordt bedoeld de gelovige voorvaders van de Israëlieten – Abraham, Isaak en Jakob [Israël]. Daar begon het eerste verbond (met Abraham) waarin God een groot volk belooft. Zowel Israëlieten als niet-Israëlitische gelovigen zijn dus geënt op de stam waaruit Israël is voortgekomen. Dit betekent dat gelovigen uit de heidenen samen met de gelovigen uit Israël delen in de zegening van het Verbond(en) die God gegeven heeft.

Ezechiël profeteerde hier al over, dat de gelovigen uit de heidenen mede-erfgenamen met Israël zullen zijn als de Messias terugkomt. *“Dit land nu zult gij onder u verdelen naar de stammen Israëls; gij zult het tot een erfdeel verloten onder u en onder de vreemdelingen die onder u vertoeven en die onder u kinderen verwekt hebben; dezen zult gij als onder de Israëlieten geboren beschouwen; zij zullen met u een erfdeel bij loting toegewezen krijgen onder de stammen Israëls” (vers 21-22).*

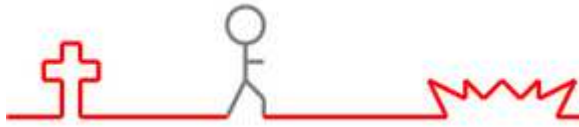
God beschouwt dus de gelovigen uit de heidenen, die op de edele olijf geënt zijn, als Israëlieten van geboorte, die volledig recht hebben op een stuk land in het komende Messiaanse Koninkrijk. Als Israëlitische en niet-Israëlitische gelovigen dusdanig met elkaar verweven zijn in dezelfde olijfboom, zouden zij dan niet ook dezelfde Torah [Gods Onderwijs] als richtlijn voor het Kodesh leven behoren te nemen?

Rom.11:16-18 “Zijn de eerstelingen heilig [apart gezet], dan ook het deeg, en is de wortel heilig [apart gezet], dan ook de takken. Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen, beroem u dan niet tegen de takken! Indien gij u ertegen beroemt – niet gij draagt de wortel, maar de wortel u”

Door op de edele olijf geënt te zijn, ontvangen we onze kracht uit de Hebreeuwse wortels. (Jesjoea is de wortel, de voedingssappen is de heilige geest) Deze zorgt ervoor dat je mee geniet van de zegeningen die God in Zijn Verbonden aan Israël gaf. Deze gratie noemt Paulus een geheimenis, waar wij heel voorzichtig mee om moeten gaan.

Als je als vreemdeling, een wedergeboren gelovige deel wilt uitmaken van de belofte aan Israël, behoor je eerst geënt te worden op deze edele olijf. In deze Bijbelcursus ‘Van het kruis naar het Koninkrijk’ heb je fundamentele inzicht, kennis maar ook instructies ontvangen hoe je het ent proces in werking kan zetten. Deel uitmaken van het Nieuwe Verbond komt overeen met Heiliging [Apart gezet] en geënt aan de Edele Olijf en het doen van Gods Gerechtigheid.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Als gelovigen (de gemeente) bevindt onze identiteit zich in verbinding met onze broeders en zusters, de gelovigen uit het volk Israël. De gemeente wordt gevoed, wordt onderhouden en heeft haar bestaansrecht in de relatie met de gemeente van Israël. Er is tenslotte maar één Edel Olijf waarin alle takken worden gevoed. Deze Edele Olijf is niet iets wat nog moet komen. Het proces van enten is in volle gang. God heeft daar alle middelen voor gegeven om het entingproces te realiseren.

Herinner dat God zei “het is niet goed dat een mens alleen zij”. Deze woorden gelden ook voor de gemeenten die zich niet verbonden hebben met de gemeente(n) van Israël. Dit Kodesh, samen geheiligd is wat Paulus een geheimenis noemt. Als gemeente (uit de heidenen) is het niet onverstandig om een gemeente relatie te hebben met een gemeente bestaande uit wedergeboren Joodse gelovigen uit Israël. Het ligt in het plan van God om als gemeente hieraan te werken.

De Bijbel leert ons niet zo zeer “hier heb je een aantal teksten om die als rechtvaardige toe te passen” maar “hier staat geschreven wat rechtvaardigen doen en zijn”. De (universele) gemeente zijn zij die een Verbond met God hebben gesloten, Gods Woord gehoorzamen en in Gods Gerechtigheid wandelen. Het wandelen in deze roeping bepaalt wie je bent / wij zijn in Christus; geënt op de wortels van Israëls en niet anders om.

10.4 Geen tussenmuur

Ef.2:14-15 “Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft”.

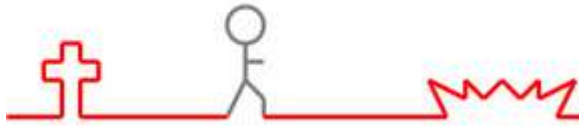
Uit de vorige les hebben we geleerd dat Paulus, die ook deze brief aan de gemeente Efeziërs schreef een doener van de Torah was. Hij leerde deze leefwijze onder andere aan de gemeente in Rome en Galaten. Met de tussenmuur kan dus niet de geschreven Torah bedoeld worden. Integendeel Paulus heeft het evangelie over de grens naar de heidenen gebracht en de kloof die er was geslecht.

Nergens in de Bijbel staat geschreven over een muur die scheiding maakt tussen de Joodse gelovigen en de gelovigen uit de heidenen. Toch was en is deze er helaas wel degelijk. Paulus verwijst hier dan ook naar de mondelinge Torah (de Talmud), dus niet naar de schriftten. De meeste Joden volgden in die tijd de mondelinge Torah in plaats van de geschreven Torah.

Volgens de bief aan Efeziërs heeft die muur de volgende kenmerken:

- Een muur die scheiding maakt
- Een muur die vijandschap brengt
- Een muur naar het vlees

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

We hebben geleerd dat heidenen altijd deel hebben gehad aan de Verbonden van God. (Zie les 8). Laat je dus niet wijs maken dat wat Sjael hier gezegd zou hebben “dat deze Nomos (wet), referent naar de Torah van God, buiten werking gesteld zou hebben.” Dit klinkt zo onlogisch en dom. Sjael zegt dat deze wet refereert naar of bestaan uit ‘inzettingen’. Inzettingen zijn door de mens ingestelde wetten en regels, legalisme dus.

Ef.2:19 “Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods”,

Ef.3:6 “(dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en **medegenoten** van de belofte in Christus Jezus door het evangelie”.

10.5 Eén kudde één Herder

Joh.10:14-16 “ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, gelijk Mij de Vader kent en Ik de Vader ken, en Ik zet mijn leven in voor de schapen. Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden **één kudde, één herder**”.

Dit zijn woorden door Jesjoea zelf uitgesproken. Wij, gelovigen uit de heidenen, zijn die andere schapen van de andere stal. Let op, wij worden niet dezelfde schapen van de stal Israël, wij worden dus niet omgeturnd tot het Judaïsme (naar het vlees). Maar we worden wel één volk met één Koning in hetzelfde Koninkrijk.

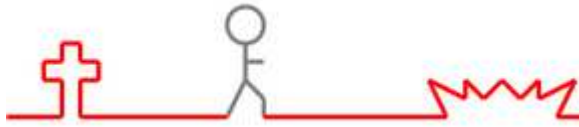
“Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus”.

10.6 Koning Josia vindt de (weg van de) Torah van God (terug)

2Kon22:1-2 “Josia was acht jaar oud, toen hij koning werd; hij regeerde eenendertig jaar te Jeruzalem. Zijn moeder heette Jedida, een dochter van Adaja; zij was uit Boskat. Hij deed wat recht is in de ogen des HEREN en wandelde op al de wegen van zijn vader David; hij week niet af, rechts noch link”s.

“En de priester Chilkia en Achikam, Akbor, Safan en Asaja gingen naar de profetes Chulda, de vrouw van de klederbewaarder Sallum, de zoon van Tikwa, de zoon van Charchas. Zij nu woonde te Jeruzalem in het nieuwe gedeelte. En zij spraken met haar. Zij zeide tot hen: Zo zegt de HERE, de God

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

van Israël: zegt tot de man die u tot Mij gezonden heeft: zo zegt de HERE: zie, Ik breng onheil over deze plaats en over haar inwoners: de gehele inhoud van het boek dat de koning van Juda gelezen heeft; omdat zij Mij verlaten hebben en offers ontstoken voor andere goden, teneinde Mij te krenken met al het maaksel van hun handen. Daarom zal mijn gramschap over deze plaats ontbranden, zonder geblust te worden”.

Vers 3-5 “In het achttiende jaar nu van koning Josia zond de koning de schrijver Safan, de zoon van Asaljahu, de zoon van Mesullam, naar het huis des HEREN met de opdracht: Ga naar de hogepriester Chilkia; laat hij het geld gereed houden, dat in het huis des HEREN gebracht is, dat de dorpelwachters ingezameld hebben van het volk; laat men het ter hand stellen aan de opzichters die over het huis des HEREN aangesteld zijn, opdat dezen het geven aan hen die het werk verrichten, die in het huis des HEREN bezig zijn om de bouwvallige gedeelten van de tempel te herstellen”:

Vers 8 “En de hogepriester Chilkia zeide tot de schrijver Safan: Ik heb het wetboek gevonden in het huis des HEREN. En Chilkia gaf het boek aan Safan en deze las het”.

Vers 11 “Zodra de koning de woorden van het wetboek gehoord had, scheurde hij zijn klederen”.

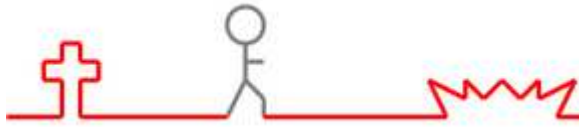
Vers 12-13 “En de koning gebod de priester Chilkia, Achikam, de zoon van Safan, Akbor, de zoon van Michaja, de schrijver Safan en Asaja, de dienaar des konings: Gaat de HERE raadplegen ten behoeve van mij, van het volk en van geheel Juda, over de woorden van dit gevonden boek, want groot is de gramschap des HEREN, die over ons ontbrand is, omdat onze vaders naar de woorden van dit boek niet hebben geluisterd en niet hebben gedaan overeenkomstig al wat ons voorgeschreven is”.

“Maar tot de koning van Juda, die u zond om de HERE te raadplegen, tot hem zult gij aldus zeggen: Zo zegt de HERE, de God van Israël: wat de woorden betreft, die gij gehoord hebt – omdat uw hart week geworden is en gij u verootmoedigd hebt voor het aangezicht des HEREN, toen gij hoordet wat Ik gesproken heb tegen deze plaats en haar inwoners, dat zij een voorwerp van ontzetting en van vervloeking zullen worden, en omdat gij uw klederen gescheurd hebt en geweend voor mijn aangezicht, zo heb ook Ik gehoord, luidt het woord des HEREN. Daarom, zie, Ik zal u tot uw vaders vergaderen; gij zult in vrede in uw graf bijgezet worden, en uw ogen zullen niets van het onheil zien, dat Ik over deze plaats breng. En zij brachten de koning het antwoord over”.

10.7 Van het kruis naar het Koninkrijk

In de vorige les zijn we geëindigd met een bekende Bijbeltekst uit openbaringen 22 vers 14. Laten we nog even onze aandacht richten op de volgende woorden: **“Zalig**

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

zij, die hun gewaden wassen". Merk op dat er niet staat "gewassen hebben". Dit wasproces eindigt niet maar gaat door zelfs als je door de poort de heilige stad van Gods Koninkrijk binnengaat. Een betere vertaling is die van de staten vertaling.

*Op.22:13-14 "Ik ben de Alfa, en de Oméga, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste. **Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen**, opdat hun macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad". (SV)*

Het wassen van je gewaden is dus wat je in de vorige lessen geleerd hebt, het opvolgen van Gods Instructies (=Torah) om te wandelen in Zijn Gerechtigheid en dat is je nieuwe **levensstijl**. De gewaden refereren naar je witte klederen **nadat** ze schoon gewassen zijn door de Gerechtigheid van God te doen. De witte klederen slaat namelijk op deze gerechtigheid die je hebt aangedaan door dit proces van heiliging, dat is jezelf apart gezet voor Hem, zoals Hij Heilig is.

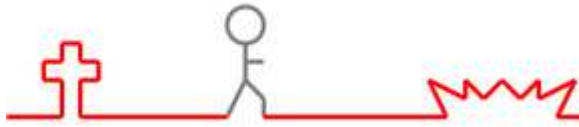
*Op.3:1-6 "En schrijf aan de engel der gemeente te Sardes: Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft: Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God. Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u. Indien gij dan niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen. Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld, en zij zullen met Mij in **witte klederen** wandelen, omdat zij het waardig zijn. **Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen**; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt".*

Het wassen van gewaden heeft alles te maken met werken (beter gezegd levenswandel), maar dan wel de goede werken die door God en van God gegeven zijn in het bijzonder aan Mozes op de berg Sinai. Zie ook hoe Jesjoea (les 4 en 5) en bijvoorbeeld Paulus (les 9) deze inzetten verder onderwijzen en naleefden. Bedenk dan hoe je het ontvangen en geleerd hebt! Het doel is om te overwinnen, om bekleed te worden met witte klederen.

Op.7:9 "Daarna zag ik, en zie, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle volk en stammen en natiën en talen stonden voor de troon en voor het Lam, bekleed met witte gewaden en met palmtakken in hun handen".

En daar sta je dan voor de troon van God, bekleed met witte klederen der gerechtigheid. Gewassen door het levend water, het Woord van God die je in je leven hebt toepast. In het Koninkrijk gaat deze levensstijl gewoon door.

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

Op.7:13 “En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij: *Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de **witte gewaden**, en vanwaar zijn zij gekomen?*”

Je moet dus voor 100% de zekerheid hebben dat je met witte gewaden bekleed bent. Zoals Paulus dat zei: (zie vorige les) “zo stelt nu uw leden **ten dienste van de gerechtigheid tot heiliging.**” (Rom.6:19) en “Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw **heiliging** en als einde het eeuwige leven.” (Rom.6:22)

Heiligen, is jezelf apart zetten voor Hem om Zijn Gerechtigheid te doen! Dit is je roeping en je levenswandel van het Kruis naar het Koninkrijk.

In het bovenstaand figuur zie je dat door het kruis je voor het eerst in aanraking kwam met Jesjoea en gerechtvaardigd bent. Maar daar moet het niet bij blijven. Zoals je in de lessen geleerd hebt, heb je een weg af te leggen. Jesjoea zegt dat Hij ook de ‘Laatste’ is, met andere woorden ook het (eind)doel. Hij is zal regeren als Koning in het komende messiaans Koninkrijk. Daar zal Hij zijn en daar moet je naar toe.

Het doel van de belofte is om de Heilige Stad in te gaan. Van hen die daar naar toe komen zegt Hij dat ze zalig zijn omdat zij de geboden [Torah] hebben opgevolgd en in hun leven hebben toegepast. Om weer terug te keren naar de boom des levens.

Op.22:1-5 “En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam. Midden op haar straat en aan weerszijden van de rivier staat het geboomte des levens, dat twaalfmaal vrucht draagt, iedere maand zijn vrucht gevende; en de bladeren van het geboomte zijn tot genezing der volkeren. En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren, en zij zullen zijn aangezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofden zijn. En er zal geen nacht meer zijn en zij hebben geen licht van een lamp of licht der zon van node, want de Here God zal hen verlichten en zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden”.

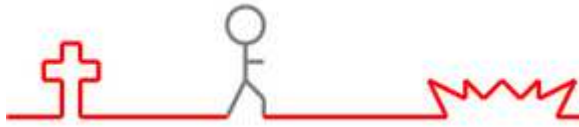
Terug naar de Koning

Deut.30:1-2 “Wanneer dan al deze dingen over u komen, de zegen en de vloek, die ik u voorgehouden heb, en gij dit ter harte neemt te midden van al de volken, naar wier gebied de **HERE**, uw God, u verdreven heeft, en **wanneer gij u dan tot de HERE, uw God, bekeert en naar zijn stem luistert overeenkomstig alles wat ik u heden gebied**, gij en uw kinderen, met geheel uw hart en met geheel uw ziel”.

Terug naar het Land

Deut.30:4-5 “Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, de **HERE, uw God, zal u vandaar bijeenbrengen en vandaar halen; de**

Van het Kruis naar het Koninkrijk.

HERE, uw God, zal u brengen naar het land, dat uw vaders bezeten hebben, gij zult het bezitten en Hij zal u weldoen en u talrijker maken dan uw vaders”.

Terug naar het verbond

*Deut.30:6-14 “En de HERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, **zodat gij de HERE, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft.** De HERE, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden en uw haters leggen, die u vervolgd hebben. **Gij zult weer naar de stem des HEREN luisteren en al zijn geboden volbrengen,** die ik u heden opleg. De HERE, uw God, zal u in overvloed het goede schenken bij al het werk uwer handen, in de vrucht van uw schoot, in de vrucht van uw vee, in de vrucht van uw bodem, want de HERE zal weer behagen in u hebben, u ten goede, zoals Hij behagen had in uw vaders – wanneer gij naar de stem van de HERE, uw God, **luistert door zijn geboden en inzettingen te onderhouden,** die in dit wetboek geschreven staan; wanneer gij u tot de HERE, uw God, bekeert met geheel uw hart en met geheel uw ziel. Want dit gebod, dat ik u heden opleg, is niet te moeilijk voor u en het is niet ver weg. Het is niet in de hemel, zodat gij zoudt moeten zeggen: Wie zal opstijgen ten hemel, het voor ons halen, en het ons doen horen opdat wij het volbrengen? En het is niet aan de overkant der zee, zodat gij zoudt moeten zeggen: Wie zal oversteken naar de overkant der zee, het voor ons halen, en het ons doen horen opdat wij het volbrengen? Maar dit woord is zeer dicht bij u, in uw mond en in uw hart om het te volbrengen”.*

Inclusief de verbondsgelovigen uit de heidenen

*Zach.8:21-23 “Zo zegt de HERE der heerscharen: Wederom zullen er volken komen en inwoners van vele steden, en de inwoners van de ene zullen zich begeven naar die van de andere, en zeggen: Laten wij toch heengaan om de gunst des HEREN af te smeken en om de HERE der heerscharen te zoeken; **ook ik wil gaan.** Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om de HERE der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst des HEREN af te smeken. Zo zegt de HERE der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is”.*

Laten wij net als deze mannen uit de volken de slip van een Judeese man vastgrijpen, Jesjoea en samen met Hem het Koninkrijk van God binnengaan. Ga je met mij mee?

Ik zie je dan graag terug in deel 2 van de cursus, ‘**Van het kruis naar het Koninkrijk**’. Gods plan voor de schepping en zijn volk, welke net als de verbonden van God wordt weergegeven in Zijn eeuwige sjabbat en de grote sjabbatten. De feesten van God welke een derde bevestiging (naast de Torah en de verbonden) is die naar Jesjoea verwijst.

Maar ook naar Zijn wederkomst die aanstaande is.

